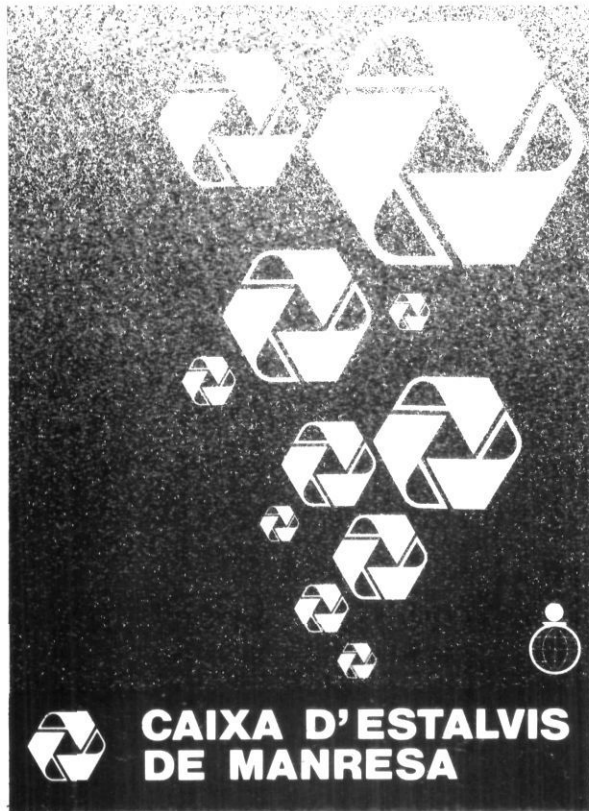

sió

informatiu
d'Agramunt i
de la
Ribera del Sió

A Agramunt, es venen dues
finques de terra de secà.
Tenen 7 jornals cada una.

**Raó: Telèfon (93) 220.15.71
Sr. Caselles**

(Truqueu a la nit)

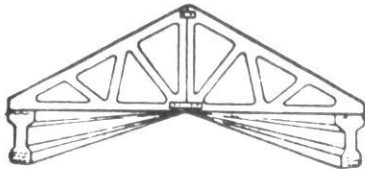
**ESPECIALITAT EN
PINTURA DECORATIVA**

REVESTIMENTS TÈXTILS
CORTINATGES I RIELLS

Antoni Capitán

C. de Pau Casals, 2 - 1er, 2^a - Tel. 39.04.03 **AGRAMUNT**

PRETENSATS

CUÑAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel. 39.01.15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell-Lleida

Sastreria

UNIVERS

Avda. Carlemany, 81

LES ESCALDES

PRINCIPAT D'ANDORRA

ràdio sió

emissora d'agramunt i de la ribera
banda f.m. 105.5 mhz.

ESCOLTEU-NOS!

Els dissabtes de 10 del matí a 9 del vespre
i els diumenges de 10 del matí a 2 de la tarda

LA RÀDIO DEL CAP DE SETMANA

ROS ROCA S.A.

**ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS**

Equip de direcció:
Josep Bertran
Jaume Cots
Joan Puig

Redactors:

Ramon Bernaus, Pasqual Castellà,
Ricard Creus, Josep M. Lluch, Pere Mora,
Joan Pijuan, Josep M.ª Planes,
Antoni Ponsa, Teresa Prados,
Josep Rovira, Anna Santacreu
i Rosa Maria Sera.

Col·laboradors:

Ramon Creus, Josep Farreny,
Gerard Gatell, Jordi Martí, Deudat Pont,
Paulí Ribera, Ferran Ros,
Magda Trepap i Guillem Viladot.

Edita: Ajuntament d'Agramunt (Urgell).

Amb la col·laboració del departament
de Cultura de la Generalitat de
Catalunya.

Membre de l'Associació Catalana de la
Premsa Comarcal.

Imprimeix: Impremta-Offset Barnola

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 1.
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 1.200 ptes.

A l'estranger: 1.800 ptes.
Número solt: 125 ptes.

Dipòsit Legal: L-138-1964

Per a subscripcions i anuncis
poden adreçar-se a:

Pere Mora. Tel. 39 03 81
o bé Tel. 39 00 57

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar
totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats,
no significa l'acceptació implícita del seu contingut
per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envien els col·la-
boradors a SIÓ, han d'anar escrits en paper
blanc, en una sola cara del full i a màquina a doble
espai, signats i amb l'adreça; si bé, es publicaran
amb pseudònim, sempre que els autors ho vul-
guin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir
publicats en el mes de la data de la revista, han
d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10)
abans del dia 25 del mes anterior.

Editorial

UN PROBLEMA GREU

La Ribera del Sió s'està morint. Així, tal com sona.

A la desertització sistemàtica observada en els darrers anys per la tala indiscriminada de l'arbrat que li era peculiar (alzines, oliveres i ametllers), s'hi ha afegit, de sobte, una altra plaga: la constant i elevada contaminació observada en les aigües – no pas massa abundants – que discorren pel riu que li dona nom.

Si a més considerem el goteig suau però ininterromput des de fa anys de l'emigració de petits pagesos, que per fer front a les exigències vitals s'han vistos obligats a traslladar-se a nuclis industrialitzats a la busca d'una font d'ingressos que els permetin cobrir les necessitats mínimes indispensables, ens trobem amb una panoràmica d'espai desoladora. I això no és just.

Hom pot comprendre, tenint en compte el rumb mecanitzat i altament mecanitzat que s'observa arreu del món, els motius que han provocat l'abandó de les seves llars de moltes famílies afincades en el medi rural. Hom comprèn també, sense compartir-les, les motivacions que han induït al desmantellament arboreig de la colossal maquinària que avui s'empra en l'agricultura, però la gota d'aigua que fa vessar la tassa, el que no s'entén ni s'accepta, és que per afavorir una activitat si voleu indispensable – la industrial –, se n'hagi de sacrificar una altra: la pagesia.

Que ningú es pensi, pel que queda dit, que estem en contra del progrés ni de la industrialització. Creure en una cosa així fóra contra natura. Ara bé, el que sí rebutgem és la passivitat amb que els organismes i autoritats competents actuen en aquest sentit.

No n'hi ha prou amb que s'hagin dictat lleis i normatives per a la protecció de la natura i medi ambient si les mateixes no es fan complir, moltes vegades per afavorir un excessiu afany de lucre d'una minoria. Creiem que hauria d'ésser prioritari garantir l'existència de tothom.

Si els habitants dels pobles de Ribera amunt estan amenaçats i esfereïts per la contaminació detectada en l'aigua dels pous que consumeixen i que es nodreixen de les filtracions captades del cabal del riu Sió, nosaltres n'estem pel fet que, el mateix, discorre pràcticament pel centre del nostre casc urbà. Són excrements purs el que ens porta. Què passarà quan vingui la calor?

Decididament, no hi estem d'acord.

Fets del mes

DENÚNCIES PER LA CONTAMINACIÓ DEL SIÓ

Diversos ajuntaments de la Ribera denuncien la contaminació del riu, agreujada durant el mes de febrer

L'Ajuntament de la nostra vila va denunciar el passat dia 13 de febrer la forta contaminació de la poca aigua que baixa pel Sió que causà una forta olor i un tenyiment de color negre. Els serveis de Sanitat de la Generalitat van fer unes anàlisis, que no han fet públiques en la seva totalitat, però que van demostrar un alt grau de contaminació del riu a partir del torrent del Passarell, entre Ratera i Sisteró, que porta les aigües residuals de la població de Guissona.

Aquest fet va motivar diversos contactes i reunions entre els alcaldes de les principals poblacions afectades que acordaren de trametre un manifest a la Generalitat on denunciïn la manca d'aigua que pateixen molts pobles de la Ribera i l'elevat índex de contaminació que tenen les aigües potables d'aquestes poblacions. En el manifest es demana també que es prenguin les mesures oportunes per pal·liar aquestes precàries situacions. En altres seccions d'aquest número es dona més informació sobre el tema, que no ha quedat sinó obert a l'espera que s'hi donin les solucions pertinents.

ACTUACIÓ DELS BOMBERS

Durant el mes, els bombers de la vila han hagut d'actuar en tres ocasions.

La primera d'aquestes sortides la van fer el dia 2, per tal d'apagar un foc que s'havia posat en una xemeneia d'una casa de la plaça de l'Hospital. El dia 17 varen ser requerits per a sufocar el foc que prengué en l'autocar

fora d'ús, que servia de vivenda a Simó Joval i Solà, a la carretera de Tàrrega. El dia 19 hagueren de buidar el celler de Miracle Culell, en el carrer del Firal, d'uns 20.000 litres d'aigua.

JORNADES DE CONVIVÈNCIA DELS ESCOLTES

Els escoltes agramuntins i els de la població de Bellpuig d'Urgell realitzaren unes jornades de convivència.

Concretament van ser els dies 21 i 22, un cap de setmana, els dies que van estar junts els escoltes d'Agramunt i de l'Agrupament Ramon Folch de Bellpuig. Aquesta trobada es va fer coincidint amb l'aniversari del naixement del fundador de l'escoltisme, el britànic Robert Baden Powel.

Un foc de camp, jocs, una missa i molt bon humor i companyonia entre tots els participants, varen tenir lloc durant el fred cap de setmana que trastocà un xic el programa previst inicialment.

ELS TORRONS A TV3

Els torrons d'Agramunt en una campanya de la Generalitat.

El departament d'Agricultura de la Generalitat, va atorgar una sèrie de denominacions de qualitat a uns quants productes molt característics del nostre país, entre els quals s'hi troben el torrons d'Agramunt. Des de mitjan del mes de febrer, la Generalitat impulsà una campanya publicitària amb espots televisius a TV3 per tal de fomentar el consum d'aquests productes que tenen la denominació de qualitat. Aquest pot ser un bon impuls per ajudar a fomentar el consum dels nostres torrons, sobretot fora de l'època nadalenca. Sembla ser que hi ha un cert acord, no encara una política, ni una campanya, per potenciar els torrons agramuntins durant totes les èpoques de l'any a fi de convertir-los en uns postres típics catalans.

CARNAVAL 87

La recuperació de la festa del Carnaval ha estat la notícia del mes de febrer.

Amb la participació multitudinària dels agramuntins, en tots els actes que es van organitzar amb motiu de les festes de Carnaval, es pot donar per recuperada aquesta festa que havia estat tant important en altres èpoques.

Evidentment els actes organitzats enguany no són pas els que es feien fa més de cinquanta anys. Tampoc la gent no participa amb el mateix esperit, ni les circumstàncies no són gens iguals. En aquest sentit no cal fer paral·lelismes, el que sí podem fer és congratular-nos de la recuperació d'una festa que el poble vol; que la gent hi participa amb ganes; que ho fa d'una manera sana i amb convivència amb els seus convilatans i, cal assenyalar-ho, sense protagonitzar cap incident important.

Evidentment, la festa, en la seva part organitzativa, ha

tingut fallades, mancances i un cert aire d'improvisació en alguns moments; com també en alguns moments, un ritme irregular. Tot això, però, és lògic i natural en una primera edició de la festa i els organitzadors ja hi meditaran. I parlant dels organitzadors i de tots aquells que han aportat el seu esforç perquè la festa es pugui tirar endavant, a ells hem d'agrair els agramuntins el que la festa s'hagi recuperat; sense la dedicació de tanta gent no hauria estat possible la celebració del Carnestoltes, no hauria estat possible que tants agramuntins hagin pogut disfrutar plenament de la festa pensant únicament en això, en disfrutar i deixar al marge la preocupació que totes les coses estiguin a punt en el seu moment. És gràcies a totes aquestes persones, integrades en una entitat o bé a nivell particular, que les festes populars poden tirar endavant. A tots, que són molts, les gràcies pel seu esforç.

El nostre granet d'arena, el de SIÓ, el posem deixant constància de tot i informant en la justa mesura. El lector trobarà àmplia informació en les pàgines centrals d'aquest número. I al "Rei Carnestoltes" gràcies per posar-nos en el seu testament, fins l'any que ve.

EXTRACCIÓ DE SANG

Un centenar de persones acudiren a donar sang.

El dia 24 de febrer es realitzà la primera extracció de sang d'aquest any. Des de les 5 de la tarda fins a les 9 de la nit, acudiren als locals de la Creu Roja un total de 96 persones disposades a fer la donació. Varen ser rebutjades, per diferents motius, un total de 18: 9 homes i 9 dones. Dels 78 que foren aptes, 42 van ser dones; 20 homes, 12 nois i 4 noies. El total de litres recollits va ser de 35. En aquesta ocasió l'equip encarregat de fer les extraccions va ser el Servei d'Hematologia de la Seguretat Social de Lleida. A tots els donants se'ls lliura posteriorment un carnet acreditatiu de membre de la "Germandat de donants de Sang" en el que consta les dades corresponents al grup sanguini i el factor Rh.

UN PAS MÉS EN LA CARRETERA DE BALAGUER

L'empresa constructora ha col·locat ja el cartell indicatiu de l'inici de les obres.

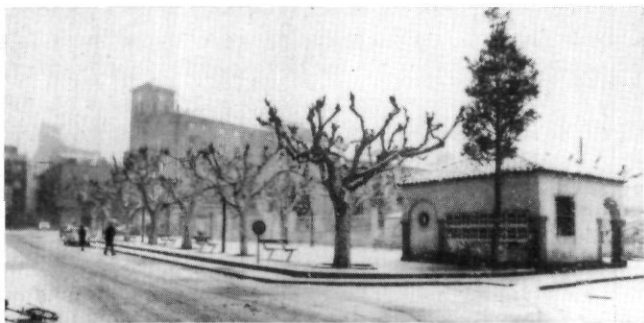
Segons l'esmentat cartell que s'ha posat en l'inici de la carretera per l'empresa "Dragados y Construcciones", les obres han de durar des del febrer d'enguany fins el febrer del 1989. Cal esperar que els terminis es vagin complint i que en el temps indicat tinguin, la gent de la Ribera, llesta aquesta important via de comunicació.

MÉS NEU

Una petita nevada ens visità durant el mes de febrer.

El dimecres, 18 de febrer, ben d'hora al dematí, començà una nevada que no tingué grans proporcions, com la resta de les que hem tingut aquest hivern. Les temperatures van davallar a continuació i als ombradius la neu restà alguns dies. Aigua i neu han afavorit els sembrats aquest hivern que tenen molt bon aspecte en aquesta entrada de primavera.

ACTUACIÓ ARTÍSTICA AL CASAL

El grup "Folcloric Galaxie", de la població francesa de Puteaux, actuà al Casal davant unes 150 persones.

La localitat de Puteaux, en l'actualitat una barriada de

París, compta amb una escola de dansa, integrada en el Centre Cultural de la població que és dirigida per Pepita Grau, filla de pare agramuntí, el que motivà la seva actuació a Agramunt. Els components del grup van arribar a Agramunt el dia 26 al vespre i els seus 55 membres van quedar allotjats en diverses cases. L'actuació va tenir lloc el dia 27 davant d'un centenar i mig de persones i va consistir en la representació de nombrosos números de danses molt variades, així com l'actuació d'una cantant. L'endemà van emprendre viatge de retorn al seu país, passant per Barcelona, on hi feren una visita turística.

Av. de J. Mestres, 21
Tel. 39 10 37
AGRAMUNT

NOU CURS D'INFORMÀTICA adaptat al PLA GENERAL COMPTABLE

- Per a:**
- **Petites i Mitjanes Empreses.**
 - **Comerciants.**
 - **Particulars.**
 - **Batxillers, etc.**

El curs inclou:

- Introducció al Pla General Comptable (Comptabilitat).
- Introducció a l'ordinador.
- Tractament de text.
- Comptabilitat adaptada a l'ordinador.
- Pràctiques amb ordinador.

Durada del curs 3 mesos.

Grups reduïts.

Nota: No són necessaris coneixements d'Informàtica

CENTRE AUTORITZAT PEL DEPARTAMENT D'ENSENYAMENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

QUADERN D'UN GUISSONENC

Quadern de tres estius (1970-1972)

de JORDI PÀMIAS

col. El mirall i el temps, Ed. Laia.

Parlar de Jordi Pàmias equival a parlar d'un autor molt nostre, perquè Jordi Pàmias va néixer a Guissona fa uns 48 anys; en plena guerra. A casa seva tenen una pastisseria i, si ell no ha continuat la tradició paterna, ha estat ben bé perquè els estudis de lletres que va fer a la Universitat de Barcelona i l'ofici d'ensenyant que escollí després, le n'allunyaren.

"Vaig néixer en una vila petita, ajaguda enmig d'una lleugera fondalada, entre oliveres, ametllers, algun bancal de vinya, camps de blat i d'ordi... Durant 21 anys, vaig viure a la mateixa vila petita, en l'isolament d'una comarca marginada, més aviat pobre". (p.112)

Des de fa ja uns anys, aquest guissonenc viu afincat a la capital del Segrià (imparteix classes de llengua i literatura espanyoles a l'institut "Màrius Torres") si bé els vincles familiars el porten sovint—sobretot a l'estiu—a la seva vila nadiua de la Segarra.

En el petit món de la literatura catalana, Jordi Pàmias comença a ser un autor conegut i valorat perquè amb els seus llibres de poesia ha aconseguit els guardons més estimables. També val a dir que la seva obra completa, en vies de publicació, s'està convertint en una fita sòlida i referencial dels poetes de "ponent". Els dos volums de l'obra poètica contenen: *El foc a la teulada* (O.C.I. 1982); *Ofrena de l'hora grisa, La meva casa, i Cansada veu; i La nit en el record* (O.C.II, 1986); *Memòria d'un temps empresonat, Can-*

çons de la nit benigna, Clam de la veu i Flauta del sol. A aquest inventari s'ha d'afegir els dos darrers llibres de poesia *Lluna d'estiu i Àmfora grega* que són de publicació més recent.

Encara que sembli una paradoxa, però, en aquesta ocasió no hem escollit un llibre de poesia. *Quadern de tres estius* és un dietari personal que ens mostra la visió i la vida d'en Pàmias durant els tres primers estius dels anys setanta. Així, doncs, aquesta obra és una aportació d'en Pàmias a partir d'un nou gènere: l'assaig.

Qui llegeixi *Quadern de tres estius* descobrirà una bona colla de les interioritats de l'autor. Pàmias s'hi mostra a cor obert; sense reserves. Per això hom sap què pensa respecte la política espanyola i mundial, l'ordre, la religió, la pedagogia, la sexualitat, l'art,... l'home! Hem escrit "*hom sap què pensa*" i serà millor que correm a rectificar-nos: *hom sap què pensava quinze anys enrera!*

El fet que es tracti d'un quadern de 1970, 1971 i 1972 fa que l'obra es pu-

gui qüestionar des de dues vessants: per una banda s'ha d'admetre que alguns temes resten molt llunyans en els dies, un xic oblidats i perduts en el món dels records o de la història; per l'altra, el *Quadern* ajuda a fer memòria d'un temps ni relativament llunyà ni relativament pròxim, a la vegada que ens dóna una idea de com era en Jordi Pàmias—llavors poeta naixent—a començament dels setanta. Aquest darrer punt el creiem prou decisiu: qui vulgui analitzar en profunditat l'obra poètica de Pàmias, a partir d'ara haurà de passar per conèixer-lo més bé, o sigui, haurà de llegir aquest *Quadern de tres estius*.

Jordi Pàmias s'hi mostra com un xicot preocupat per la societat i el seu entorn: per l'home amb tota la seva dimensió social. D'aquí que sovint es preocupi per la política, per un tipus de política—la franquista—que està a les acaballes i que ell no comparteix de cap manera. I Jordi Pàmias s'hi mostra com un xicot lluitador, tossut: hi veiem com ha aconseguit obrir-se camí en el món de les lletres gràcies a la seva tossuderia, al seu esforç constant, al seu voler! I, a la vegada, s'hi mostra un Jordi Pàmias preocupat i entusiasta de qual-sevol fenomen artístic o literari; per això el seu dietari sovint es converteix en comentaris de les seves abundoses lectures d'escriptors coneguts com Pla, Alberti, Foix, J. Vallverdú, A. Machado, etc.

Creiem que aquest dietari pot ser un bon inici per conèixer aquest autor de Guissona. Qui el llegeixi ben segur que començarà a saber qui és en Pàmias. Després, per acabar-se'n de fer una idea, caldrà recitar la seva poesia.

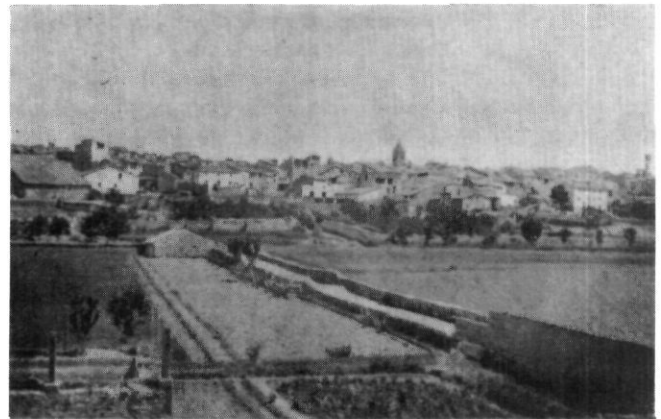
JOAN PUIG

AGRAMUNT 200 ANYS ENRERA

(I)

Francisco de Zamora és un misteriós personatge que ens ha deixat una àmplia informació de la major part dels pobles de Catalunya, sobretot de l'últim quart del s. XVIIIè. Nasqué a Villanueva de la Jara (Castella), el 1757, i morí el 1812. Seguí la carrera judicial i va estar a Barcelona des de 1785 fins a 1790 com alcalde del crim a l'Audiència Reial de Catalunya. Des del mateix any de la seva arribada, realitzà una sèrie de viatges per Catalunya, on va passar per molts pobles prenent notes, preguntant i confeccionant un diari que és del màxim interès per a fer-nos una idea i tenir notícies exactes de molts indrets del nostre país, que sense aquestes memòries foren del tot oblidats.

Zamora, a part d'aquests viatges amb notes i comentaris personals, que serà l'objecte del nostre treball, també confeccionà un qüestionari de 183 (o 146) preguntes que envià a tots els pobles i poblets de Catalunya cercant notícies sobre les més diverses matèries: situació, clima, geografia, agricultura, comerç, història, monuments, etc... Aquest qüestionari anava encapçalat per un escrit on expressa la seva voluntat de formar una Història de Catalunya.

Vista general d'Agramunt (1880)

i que a curt termini donà lloc a la Revolució Francesa i al destronament dels Borbons. Es volia controlar i impermeabilitzar amb una xarxa de confidents aquesta zona fronterera amb França, com queda més o menys clar en unes cartes que manté amb Floridablanca, Jovellanos i potser amb Godoy.

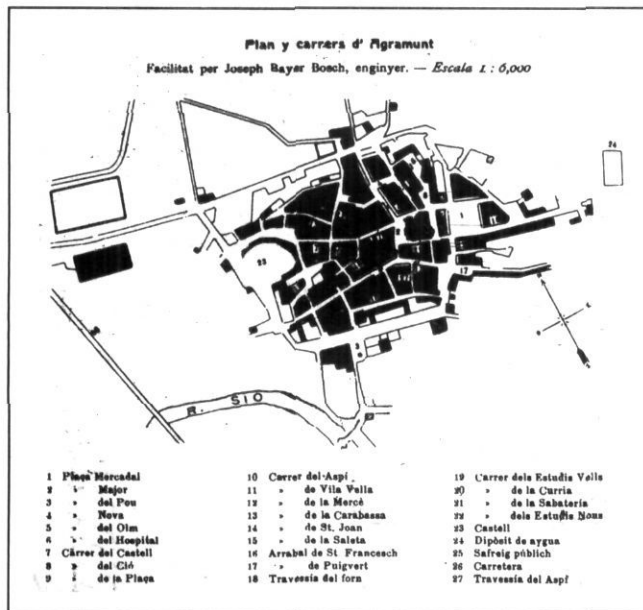
Mai no va veure publicats, ni el "Diario de los viajes hechos en Cataluña" ni els qüestionaris que va fer per la seva història. Dels qüestionaris, la Revista Sió se'n va fer ressò en els números 257-258-259 dels mesos de juliol, agost i setembre de l'any 1985 en què els Srs. Ferran Pella i Lola Vicens van publicar i comentar les respostes fetes al poble de Mafet.

Quant al "Diario de los viajes hechos en Cataluña", Ramon Boixareu els recopilà i publicà comentats l'any 1973 per l'Editorial Curial, Documents de Cultura. És aquest text, el que aquí transcriurem.

Suposem les dificultats que trobaria Francisco de Zamora per a obtenir la informació necessària, tant si anava de bona fe o amb missions més o menys confidencials i secretes, ja que ell mateix a l'encapçalament del "Diario" fa aquesta afirmació: **"...lo que me ha dado muchos ratos de desazón han sido las murmuraciones de los que me debían estimular y las sospechas y desconfianzas que he notado en casi todas las personas de quienes yo podía esperar alguna instrucción y luces en los mismos pueblos que iba a ver, especialmente de los curas y demás eclesiásticos seculares y regulares, los que no se contentaban con ocultarme la verdad sino que supe positivamente que procuraban inducir los mismos sentimientos en los pocos que se dedicaban a enseñarme lo que había en el pueblo..."**

Partint d'aquestes afirmacions que demostren la manca de col·laboració en el recull de dades que ell feia, anem a comentar el viatge que realitzà a les nostres comarques:

"Octava salida: Viaje al Valle de Arán y Andorra". És iniciat a Barcelona el 12 de setembre de 1788 i es dirigeix cap a Andorra pujant per Manresa, Solsona, Ollana i pel riu Segre fins a La Seu d'Urgell. El viatge acaba a Martorell el 31

Pla d'Agramunt de principis del s. XXè. Es devia assemblar bastant amb el que ens descriu Fco. de Zamora a la fi del s. XVIIIè.

Essent ja fora de Catalunya, també realitzà altres viatges, acompanyats de diàries explicacions, però mai van ser tan exhaustives i completes com les que va realitzar al Principat.

Tot i que el mateix autor expressa la seva curiositat com a home il·lustrat per conèixer amb detall cada punt del país, i que els seus treballs es poguessin convertir en una gran obra de síntesi, alguns historiadors el veuen més aviat com un agent del govern central amb una doble missió informativa i econòmica i política. Pensem que són en els anys en què a França es produeix la gran eferescència enciclopedista

d'octubre del mateix any. Passa per la vila d'Agramunt els dies 27 i 28 d'octubre provinent de Guissona i Cervera després d'haver travessat tot el Pla d'Urgell procedent de Lleida.

El dia 27 d'octubre apunta en el seu diari: **"Salimos de Guissona para ir a Agramún, caminando por un terreno casi llano, y divertido por la abundancia de pueblos que se ven a uno y otro lado, todos cercados en lo antiguo. También encontramos algunas carrascas y podía haber más. Antes de llegar a Agramún se pasa por un puentecillo sobre una acequia que sacan del Sió para regar sus campos.**

La Segarra es uno de los territorios más extensos y más poblados de Cataluña".

L'entrada a la vila, no la va realitzar per la que avui és la carretera de Cervera, sinó pel camí vell de Puigverd que entra a Agramunt per sota del Camp de Tir i el turó dels Dipòsits, on hi havia en aquesta època, com després s'explicarà, el convent de Sant Francesc. Aquest camí continuant-lo cap a llevant i sens desviar-nos a Puigverd és el que ens portaria a Guissona quasi en línia recta, i és el que seguí Zamora. Fins i tot avui encara es troba la sèquia esmentada, i que es fa servir per a regar en èpoques que el riu Sió porta suficient cabal. El camí de Guissona travessa aquesta sèquia, dita també Segla Molinal, per dos indrets sobre la qual encara es troben dos pontets amb volta de pedra molt ben conservada i que sens dubte algun d'ells és el que fa referència el diari de Zamora. Avui dia sobta una mica la grandària de la sèquia, donada la poca aigua que porta el Sió.

Dia 28 d'octubre:

"Desde Agramún sigue el río Sió por Pradell, Ventosas, Butsénit, Mongai, Sentiu, y entra en el Segre en el paraje que vimos cerca de Balaguer.

El convento de San Francisco de Agramún, es un cuadrado sobre una montaña, en excelente situación y a corta distancia del pueblo. En su iglesia, de una nave, se hallan el altar mayor y el de la Virgen de los Ángeles, buenos. Hay una obra pía fundada por un tal Peramola, que debe invertirse siempre en el convento. Es un paraje enfermizo, según vimos, aunque lo atribuyo más a descuido que a otra cosa. El patio del convento es bueno, toda la casa es de sillería, y allí cerca, en la misma montaña, está el pozo del hielo, también de sillería, muy capaz y con buena mina.

Antes de entrar en el pueblo hay una balsa muy grande de sillería, para molino.

El convento de la Merced es infeliz.

Las balsas de cáñamo están mal situadas y a ellas se puede atribuir el mal temperamento.

El hospital tiene en su capilla una portadita arreglada, con columnas de orden corintio. En la puerta se lee: 1620".

El convent de Sant Francesc es trobava situat damunt d'un turó a llavant de la vila, on avui hi ha els dipòsits per l'abastiment d'aigua. Va ésser construït el 1614. L'obra pia esmentada va ésser establerta per Ponç Peramola. Sembla però, que el convent mai no va ésser acabat del tot i fixem-nos que Zamora en 1788, tot i la seva bona situació, l'anomena "paraje enfermizo" sobretot per l'abandonat i descuidat que es trobava. Aquest convent va ser expropiat en les desamortitzacions dels béns eclesiàstics que van realitzar

Pontet de pedra on hom pensa que va passar Francisco de Zamora.

els governs liberals l'Isabel II, primer als anys 30 del segle XIXè., en temps de Mendizàbal i després als anys 50, en temps de Madoz. Les pedres picades de parets i claustres van ésser utilitzades per a fer altres construccions, però encara a començament del segle XX restava dempeus el campanar. Quan a principis del nostre segle es van construir els dipòsits d'aigua, van ésser enderrocades les poques restes que en quedaven i també els fonaments.

En el mateix turó i en la part de tramontana, molt a prop d'on avui es troba el dipòsit enlairat, es trobava el pou del gel. Serveia per guardar-hi el gel que es feia a l'hivern en els geladors situats en la mateixa vessant; i també per emmagatzemar la neu i el gel que amb animals es baixava segurament de les obagues de la serra del Montsec, on la neu i el gel es conservaven quasi tot l'hivern, o es guardava llargues temporades emmagatzemat en avencs naturals com és el cas de la Cova del Gel, a prop de l'Hostal Roig. Aquest pou, i les seves mines, segur que avui es troben enterrats en l'indret assenyalat anteriorment.

La bassa del molí, segurament que fa referència a l'anomenada Bassa Molinal que es trobava situada fora muralles, aproximadament en el lloc on avui hi ha el Casal Agramuntí, i fins allí arribava la sèquia que ja hem esmentat. El molí de farina es trobava també fora muralles i a prop de la bassa.

És molt eloqüent el comentari que Zamora fa del convent de la Mercè, solament diu "es infeliz", suposem perquè era un edifici sense cap interès artístic. Estava situat entre els carrers de Sant Joan i la Mercè, i ocupava en part el que avui és l'edifici del Mercat. També com el de Sant Francesc, va ésser expropiat el 1835.

Les basses per a temperar el cànem i després filar-lo, és un dels indrets que no en tenim notícies d'on podien trobar-se. Segurament que estarien a les vores del riu Sió. I l'afirmació que fa Zamora "están mal situadas y a ellas se puede atribuir el mal temperamento", no sabem si fa referència al malament que quedava el cànem per a treballar-lo, o si la situació en zona entollada i d'aiguamolls, era dolent per la salut pública.

Pel que fa referència a l'Hospital, sabem que es trobava aproximadament a l'indret conegut per la plaça de l'Hospital, al Nord de l'església, a l'altre costat de la capella del Sòcors i la sagristia.

RAMON BERNAUS I SANTACREU

VICENS

**TRACTORS
MAQUINÀRIA
AGRÍCOLA**

CONCESSIONARI

JOHN DEERE

Sant Isidori, 11 - Tel. 602452 - MOLLERUSSA (Lleida)

TRACTORS

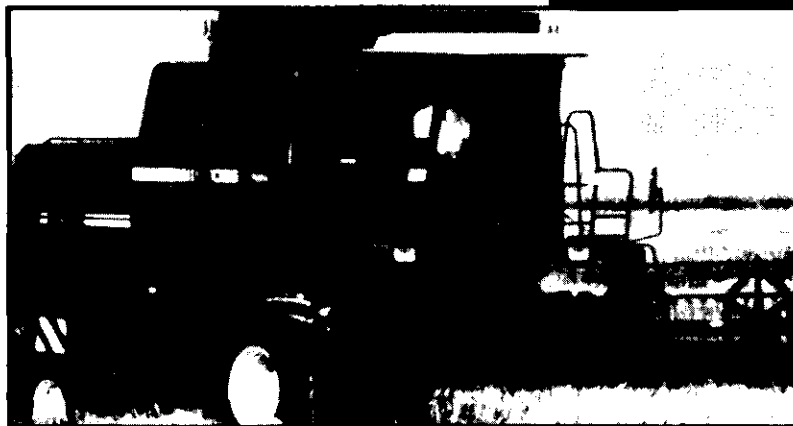
Elegeixi entre una completa gamma de tractors amb 3, 4 i 6 cilindres de simple o doble tracció. Tots els models disposen de versions "Línia Super" o "X-E" (aquesta més econòmica).

Les especials característiques de fiabilitat de John Deere signifiquen menys temps morts cada dia durant tota la vida útil del tractor.

Així, podrà fer més treball diari amb les nostres transmissions de canvi sota càrrega, sistemes hidràulics d'alta capacitat, i una màxima maniobrabilitat en els tractors de doble tracció.

EMPACADORES

Qualsevulla que siguin les seves necessitats d'empacatge, elegeixi entre la completa gamma d'empacadores convencionals i rotoempacadores John Deere. Nostres rotoempacadores per a paques cilíndriques ajusten fàcilment el tamany i la densitat de paca que vostè desitja, en moltes condicions i tipus de collita. Les empacadores tradicionals fan paques rectangulars perfectament lligades i tan compactes que mantenen la seva forma indefinidament.

RECOL·LECTORES

La demostrada qualitat de disseny de les recol·lectores John Deere representa una major fiabilitat i productivitat. Aquesta qualitat està patent en una àmplia gamma de models. Una cabina molt silenciosa, proporciona un control total de la collita mentre vostè condueix còmodament. Elegeixi d'entre una variada gamma de capçals de blat de moro i plataformes de tall, qualsevulla d'ells l'assegurarà un excel·lent rendiment en collites enllitades.

No canviïs

D'uns temps cap aquí anem saciats de paraules de canvi, de transformació de la societat, de "renovació" en l'Església. Polítics, economistes, bisbes i capellans, educadors i pares... tots pretenem algun que altre canvi en la vida. Però, canviar què?

Se m'acut fer una reflexió sobre aquest concepte, ara que entrem en la Quaresma i que l'Església serà la que més ens insistirà sobre la necessitat d'un canvi, renovació, conversió...

Naturalment que canvi no és igual que renovació i conversió. El "canvi" afecta a realitats externes ("he canviat el cotxe", "m'han canviat la dentadura postissa", "han canviat de casa"). El canvi és un procés normal, que ve per si mateix. No afecta a la profunditat de la persona. Aquesta permaneceix com és.

La "renovació" va més a la persona. Renova la seva manera de veure les coses. Hom s'adona que hi ha realitats en la seva vida que han de ser renovades, cal veure-les d'una manera diferent, jutjar-les amb nous criteris. No són les coses que s'han de renovar, sinó l'actitud de l'home vers les coses, grups, persones, institucions, progrés de la vida. Amb termes intel·ligibles diríem que cal "actualitzar-se", "posar-se al dia". (D'això hi ha qui en diu "ser modern". Doncs, sí, ser modern és estar al dia. No és pas cap snobisme. És ser com s'ha de ser).

"Conversió". Aquest mot ve del llatí "conversio". Primerament tingué el concepte de "passar d'un lloc a un altre" (canvi), després "girar-se a quelcom o a algú" (renovació) i finalment "canviar de direcció o camí". És en aquest sentit com l'hem de prendre. Hom s'adona que les coses "canvien" i com a conseqüència si no es vol viure amargat,angoixat, ha de "renovar" el seu comportament vers elles. Si només es veu el canvi i no es fa res, un cau en el neguit, buidor i insatisfacció. Cal la conversió. Canviar el meu comportament, renovar la meua ment i assumir amb plena responsabilitat i llibertat el nou camí, la meua manera de ser i de viure en el lloc, moment, època històrica que em toca ser i estar.

Naturalment que la paraula "conversió" té una significació peculiar i específica en la persona creient. Aquesta no es pot accontentar en un canvi (hi ha hagut canvis importants dins l'Església), ni en una renovació (s'han renovat les institucions, la catequesis...), cal una profunda conversió del cor del creient. Uns canvis, unes renovacions, sense una autèntica conversió no s'entenen, no es poden assimilar i, per tant, no es poden assumir.

Els canvis, les renovacions, la conversió... Cal fer-ho sempre amb un profund respecte a l'altre i amb una actitud total d'amor. Qui es converteix mai no ataca, sempre estima. Qui només vol canvis i renovacions, soviñt els imposa. I la imposició mai no crea persones lliures. Sí, la conversió.

Com a punt final m'agradaria exposar el que li passarà a un noi:

"Era inquiet, nerviós, un desastre en els estudis, les relacions vers els altres tenses i agressives, a casa aspre i dur, els comportaments socials ratllant a la delinqüència...

Els pares no es cansaven d'insistir: "Canvia"

Els mestres, educadors: "Canvia"

Els companys: "Canvia"

Familiars, amics i coneguts: "Canvia"

I tothom amb el reguitzell d'aplicacions piadoses o humanitàries: "Si no canviïs no seràs res", "acabaràs fet un desastre", "al final t'hauré de venir a veure a la presó". I el noi, dia i nit, quan no sentia la paraula "canvia", sentia el seu ressò en l'interior. Feia propòsits. Volia canviar. Però cada dia es trobava igual.

Un bon dia, però, el seu millor amic li diu: "No canviïs. M'agrades tal com ets i t'estimo així". I el noi comenta: "Aquelles paraules foren a les meves oïdes com la música: «No canviïs. No canviïs. No canviïs... et vull tal com ets». Em vaig tranquil·litzar. I em vaig sentir vivent. I, tot d'una, vaig canviar".

La conversió no és possible fins que trobem algú que ens vol, que ens estima i respecta tal com som, prescindint si he o no de canviar.

Ramon Balaguer

GRAN MERCAT

El Rebost

Carrer de Sió, 15

Ramon Capitan i Gallardo

(INDEPENDENT)

Pintura Decorativa

Raval de Puigverd, 15, 2.^a
AGRAMUNT

Es fan dissenys gràfics

(marques, logotips, anagrames, etc.)

**Rètols sobre qualsevol material
i cartells publicitaris o comercials.**

Raó: PERE MIÑAMBRES i BOIXEREU

Carrer de Sant Joan, 23 AGRAMUNT

òptica
J. esteve

Angel Guimerà, 14
AGRAMUNT
Tel. 390 428

Santa Anna, 15
CERVERA

FARMAOPTICS

Electricitat ALBAREDA

Carrer Sió, 1 Tel. 39 08 04

Pastisseria i Forn BARÓ

Sió, 12 Tel. 39 07 09

Lampisteria J. BARRIL

Pl. Amball, 56 Tel. 39 06 70

Bar BLANC I NEGRE

Avgda. J. Mestres, 28 Tel. 39 07 02

Motos BOVET

Carrer Institut Tel. 39 09 99

Forn CAMATS

Sant Joan, 4 Tel. 39 02 38

BANC CENTRAL

Guimerà, 5 Tel. 39 00 93

Magatzems COTS

Plaça Mercadal, 4 Tel. 39 01 32

Ferreteria ESCOLA

Guimerà, 3 Tel. 39 01 65

Mobles ESCOLA

Avgda. M. Jolonch, 28 Tel. 39 07 85

Fotos FONT

Sió, 31 Tel. 35 04 34 Seu d'Urgell

Bar FRANKFURT del Sió

Plaça Pou, 22

Sabateria HUGUET

Plaça Església, 7 Tel. 39 06 63

Planxisteria GARCIA

Carrer Institut, 12 Tel. 39 07 56

Carnisseria JORDINA

A. Guimerà, 26 Tel. 39 00 37

Torrans i Pastisseria A. LLUCH

Plaça Pou, 1 Tel. 39 00 30

Sastreria-Confeccions NOGUERA

Sió, 8 Tel. 39 02 14

Electricitat J. OMEDES

Plaça del Pou, 22, 6^a B Tel. 39 04 22

Electricitat i Fontaneria P. RIERA

Travessia Aspi, 5 Tel. 39 07 14

Torrans ROIG

Avgda. M. Jolonch Tel. 39 02 33

Taller Miquel ROVIRA

Avgda. A. Ros, 24 Tel. 39 07 86

Esparteria Josep M.ª TORRES

Sió, 35 Tel. 39 08 39

Farratges VIÑALS

Avgda. Catalunya Tel. 39 00 31

Peixateria VILLALTA

A. Guimerà, 6 Tel. 39 06 38

Queviures R. SERA

Sant Joan, 3 Tel. 39 01 85

CATALUNYA EN BICICLETA

(De l'Empordà a l'Urgell)

Per Enric Torrents i Marquilles

L'EMPORDÀ

(III)

He fet "parada i fonda" en un bar al peu de la carretera que va de Roses a Olot, quasi en els inicis de la comarca de la Garrotxa, i la mestressa del bar em comenta que les galtes de porc que m'estic menjant, és un dels plats més genuïns de la sòlida, antiga, variada i substanciosa cuina empordanesa. Em diu, també, que és un plat molt fàcil de cuinar... "dins d'una cassola de terrissa amb un xic de greix i oli, un parell de cebes, dos tomàquets i una fulla de lloret, hi poso a rostir les galtes ja salades i pebrades. A mig rostir hi aboco un bon raig de conyac i a llepar-se'n els dits".

Això m'anava dient la mestressa, mentre sortia i entrava de la cuina al menjador i jo —sense arribar a posar-me els dits dins la boca— anava donant fe de la qualitat d'aquest plat senzill, popular i empordanès, si es té l'encert de mollar-lo acompanyant-lo amb un vi de la comarca.

A la part alta de l'Empordà, el conreu de la vinya s'endinsa en el temps. Ben segur que aquest cultiu bíblic era, anys enrera, molt més extens que en l'actualitat; prova d'això són els nombrosos bancals, que enfilant-se per les serres i pujols, resten avui erms i abandonats, donant-nos idea de la importància que aquest vinífer assolí en aquestes terres.

Segurament que la filoxera que cap a la fi del segle passat va venir des de França, hi ha tingut quelcom a veure i, probablement, amb més èxit que el rebassut, ulcerós, imperialista i aguerrit caporal Napoleó. No obstant això i per molts ceps que la filoxera arrasés, en les zones planes i properes a nuclis urbans, es replantaren de nou les vinyes i, avui, Campmany, Llers, Mollet, Garriguella, Perelada, Vilajuïga i d'altres pobles comarcans, han esdevingut una àrea vinícola força important, tant per la quantitat com per la qualitat dels seus vins que han obtingut la denominació d'origen corresponent.

La carretera que segueixo em porta de l'antiga capital del comtat d'Empúries a la capital actual de la comarca de l'Alt Empordà. De Castelló d'Empúries a Figueres; la primera vivint amb la mirada vers un passat gloriós i l'altra caminant, des de ja fa anys, vers un futur que amb el seu dinamisme és ple de possibilitats.

De fet, petjar pels carrers empedrats de la comtal Castelló, és com retrocedir dins del temps. La monumental església gòtica (gairebé diria catedral) amb façana d'alabastre que llueix al peu d'un campanar romànic; l'ampla i esbelta llotja de mar, les cases de la Cúria i de la Moneda i, fins i tot, els habitatges particulars, tots junts, ens parlen d'un passat esplendorós, feudal i poderós, on sens dubte hi jugava un rol molt important la comunitat jueva que també hi tenia el seu Call.

Segurament fou tan forta i arrelada aquesta comunitat, que actualment el ciclista ha pogut veure, en certs llocs d'aquesta contrada i en el cancell d'algunes cases, l'estel de David i, també, etimologies d'aquesta bíblica ètnia, eternament maleïda, perseguida, incompresa i laboriosa, dins de molts cognoms de gent arrelada a la comarca.

En apropar-me a Figueres, m'adono d'una circumstància curiosa. La capital empordanesa està envoltada en tots els punts de la rosa dels vents per "viles". Així Vilabertran, Vilasacra, Vilamalla, Vilafant, Vilanant, Vilatenim, Vilamacolum i Vilacolum formen un cinturó de petits nuclis urbans, com si d'una guàrdia de corps es tractés, arran de la capdavantera ciutat de la plana, plena de cosmopolismes, modernitat i empresa.

En escorcollar més profundament la ciutat, m'adono que la població ha crescut ràpidament que té arrels federals, socialistes i republicanes de la mà d'Albó Terrades, de l'inventor de l'ICTINI, en Narcís Monturiol i, més recentment, del malhaurat Josep Pallach.

Figueres és una ciutat oberta a les manifestacions culturals, aixòplugades per entitats corals, de teatre, de cinema, musicals, de dansa, etc. i recolzades per biblioteques i museus dels quals destaca el surrealista estrafalari i ovípar Museu Dalí.

Constatem que és un centre comercial de primer ordre, encara que algunes indústries metal·lúrgiques, petites i mitjanes, de bicicletes, motors d'explosió i maquinària agrícola hi tenen també cabuda. Però, palesa de la seva comercialitat, és el fet dels seus, aproximadament, 2.000 establiments comercials que hi ha oberts al públic i, també ho col·labora ensem les seves fires i mercats setmanals que esdevenen punt de trobada inexcusable dels pagesos comarcans, dels molts estrangers afincats a tot el llarg del proper litoral marítim i dels gabatxos de la veïna Catalunya Nord, que a redós del favorable canvi de moneda, compren el necessari i, fins i tot, allò innecessari.

Sense restar importància, que la té, al mercat setmanal, cal dir que es tracta, aquest, d'un mercat a la menuda, al detall per entendre'ns. No és un mercat de brusa i xurriaca al coll; és un mercat de bossa de mà, on es mercadeja amb productes hortolans a la plaça del Gra i amb roba, calçats i un sens fi d'articles en les llarguïssimes fileres de paradetes que els marxants aixequen en un tres i no res sota els jardins que hi ha als peus de l'aixat i ample castell fortalesa de Sant Ferran; construït a mitjans del segle XVIII i escenari, el febrer de 1939, de les darreres corts republicanes que caminaven cap a l'exili a què les tingué sotmeses durant 35-anys el gallec general que somniava portar-nos cap a Déu mitjançant l'Imperi.

Deixo per a un altre capítol parlar-vos de la gastronomia i la comunitat gitana, coses que formen part interessant de la fisonomia d'aquesta atramontanada capital.

TALLER
Jordi Padullés

FUSTERIA METÀL·LICA
Instal·lacions per a Granges
Reparació de tota classe de Maquinària
Agrícola i Industrial

Ronda dels Comtes d'Urgell Tel. 390.661
AGRAMUNT

FUNERÀRIA

Serveis de Companyies d'Assegurances

R. LLORENS

Traslats a províncies

Carrer dels Estudis Nous, 15 Telèfon: 390 420
AGRAMUNT (l'Urgell - Lleida)

RELOTGERIA - JOIERIA

ÒPTICA
E. LLAGUNES
ÒPTIC DIPLOMAT

Us ofereix tota classe de muntatge
d'ulleres graduades i de sol.

Carrer del Sió, 6 - Tel. 39 02 61 AGRAMUNT

FERTIL-CAMP

Li ofereix:

- Llambric Roig Californià (Red Hybrid), per al reciclatge de tots els residus sòlids (urbans, industrials i agrícoles) en fertilitzant orgànic.
- Humus "Vermi Compost", està considerat el millor adob orgànic que existeix pel seu ús en: agricultura, fruticultura, horticultura, floricultura, vivers, jardineria.
- Llambrics per la pesca.

Venda i exposició:

Ernest Costafreda i Puigpinós

Carretera de les Puelles, Km. 2

Telèfon 39.03.64

AGRAMUNT (Lleida)

FUNERÀRIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de OCASO, S. A.

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

INDUSTRIAS PADULLES/SORRIBES S.A.

FÀBRICUES DE PINSOS
INSTAL·LACIONS DE GRA - SITGES

Polígon Industrial, s/n. Tels. 39.06.06 - 39.06.25
AGRAMUNT

Tallers JOAN JOVÉ i SOLÉ

Especialitzats amb soldadura, VIS-SENSFINS,
reparació de maquinària agrícola, tallats de planxa
amb guillotina automàtica de 2.000 x 4 m/m.,
tanques i fusteria metàl·lica amb portes automàtiques.

Fabriquem generadors d'aire calent (patentats)
i els nius tèrmics, per mamellons, JO.MI. (patentats)

i com sempre, pressupostos sense compromís

Carrer del Clos, 10

AGRAMUNT (Lleida)

Telèfon 39.06.01

...I EL CARNAVAL D'AVUI

CARNAVAL 87

ÈXIT EN LA RECUPERACIÓ DELS CARNAVALS POPULARS DESPRÉS DE CINQUANTA ANYS D'«ABSTINÈNCIA»

En l'editorial del número del mes de febrer dèiem que a la nostra vila hi havia encara una assignatura pendent en referència a la recuperació d'algunes tradicions i en la popularització de moltes festes. Aquesta assignatura pendent era el Carnaval, que tanta popularitat havia tingut a casa nostra i del que n'explicàvem els seus trets més característics en un reportatge en el mateix número.

Aquesta assignatura va quedar aprovada, sens dubte, el primer cap de setmana del mes de març i més concretament els dies 28 de febrer i 1 i 3 de març, en què tingueren lloc els actes organitzats pel Consell de Festes de l'Ajuntament amb la col·laboració de moltes entitats i també de particulars que van aportar el seu ajut per la bona marxa de tot plegat.

ARRIBADA DEL REI CARNESTOLTES

A quarts de vuit del vespre del dissabte, dia 28, es posava en marxa la rua que acompanyava l'arribada del "Rei Carnestoltes" des de la plaça l'Amball. Un total de 10 grups, entre carrosses i comparses formaven la comitiva conjuntament amb moltes disfresses, majoritàriament de nens i nenes dels centres d'ensenyament.

La rua baixà pel carrer del Firal i circulà per l'avinguda de M. Jolonch, plaça del Pou, Agustí Ros, Jaume Mesres, Estudis Nous, plaça i baixada del Mercadal fins a la plaça de l'Església.

Des del balcó principal de la Casa de la Vila es va procedir a la coronació del "Rei" i al lliurament dels atributs de comandament per part de la primera autoritat municipal, Josep Huguet, seguint "un acord del Ple de la Corporació". Acte seguit el "Rei Carnestoltes" va proclamar

les normes i les lleis que haurien de regir durant el seu mandat. Un reinat bastant curt ja que va ser detingut aquell mateix dia en el decurs del ball de disfresses, que es va celebrar a la nit, al Casal.

DE DISFRESSES N'HI HAVIA DE TOTS ELS TIPUS

Més de cinc-cents disfresses van participar en el Ball de Carnaval que s'esdevingué a partir de les dotze de la

nit i amenitzat per una bona orquestra "Constellation" que va fer disfrutar tothom. La participació de tantes persones disfressades va ser una agradable sorpresa i que palesà les ganes de participació dels agramuntins. N'hi havia, de disfresses, de tots tipus i per a tots els gustos. Des de les més senzilles fins a les més sofisticades; des de les més clàssiques, a les més originals. Fa feredat pensar en les hores de feina que hi havia al darrera de tants vestits, barrets i complements.

El ball estava presidit per "S.M. el Rei Carnestoltes" i, tal com hem dit, cap al final va ser detingut per l'autoritat militar a requeriment de l'eclesiàstica i civil que van interrompre la sessió com uns "tejeros" qualsevols. En el decurs del ball, es van lliurar els premis del concurs de carrosses i comparses participants en la rua, i que esmentem a continuació:

Carrosses: 1er.- CAMELLES
2on.- SALA DE PARTS
3er.- ESCOLA DE MÚSICA

Comparses: 1er. XINESOS
Tots foren obsequiats amb un corder.

Els altres participants, que relacionem per ordre alfabètic, obtingueren 3 conills i 3 pollastres:

Carrosses: COCODRILS, COL·LEGI PÚBLIC, GIMNÀS GÈNESI, INSTITUT, LLOPS-CAU, RANGERS-CAU. *Comparsa:* RUC-TAXI.

PARLAMENT DE L'ALCALDE

Reunit amb caràcter d'urgència l'Ajuntament d'Agramunt, per tal de valorar les informacions que durant aquests dies ens han anat arribant sobre el Carnaval d'aquest any i, tenint també informes facilitats per la Brigada d'Investigació Secreta de Bons Costums, vam creure que havíem d'adoptar mesures urgents per tal de posarnos al dia (que prou falta feia) en diferents qüestions.

1er.- Vista la voluntat popular de xerinola, festa, etc. i que es demana per sotamà un canvi total del règim establert, es va decidir d'acceptar, encara que no sigui de bon grat, el regnat del Rei Carnestoltes, confiant que un poble que es deleix per la llibertat i la independència, aviat es treurà de damunt un Rei que molt ens temem que vol regnar amb estil absolutista.

(Ho llegeixo per no canviar cap paraula del text acordat, o sinó sempre hi ha algú que s'empenya).

2on.- Abans de traspasar els símbols i el poder, cal demanar a S.M. el Rei del Carnestoltes que sigui prudent i magnànim amb tots els veïns petits i grans i que no imposi penes massa fortes als qui no creuen que el seu regnat sigui la solució de tots els mals.

3er.- Demanar al rei que no apugi més els impostos perquè, en general, tots ja n'estem cabrejats de tant pagar.

I per acabar, després d'una llarga deliberació, s'acordà per unanimitat facultar l'Alcalde-President perquè traspassi els poders al nou rei amb els seus símbols corresponents, també després de pensar molt s'arribà a l'acord d'aconsejar tots els veïns, sense distinció, a participar a l'embolic i a la xerinola perquè mai més no ho podran fer tan joves com ara.

Visca, doncs, el Carnaval!

Visca el Rei del Carnestoltes!

I perquè consti, firmen la present amb mi, fulano, sotano i mengano.

EL "REI" VA SER CONDEMNAT A MORIR A LA FOGUERA

El diumenge al migdia es va procedir, enmig de la multitud que omplia la plaça de l'Església, al judici sumaríssim del "Rei" que va ser condemnat a morir a la foguera, després de que la seva actuació fos qualificada com "d'inadmissible, amb una puntuació de 10" per un jurat format per les autoritats civils, eclesiàstiques i militars que s'autonomenaren com a jutges, fiscal i testimonis.

Aquesta irregular actuació i la condemna del rei de la

festa, que esperonava a la diversió i a tota mena de disbauxa, va ser acollida molt malament per part del poble que començà a llençar gran quantitat de peles de taronja i ous farcits de farina, així com també algun de ben ple.

Al capvespré del mateix diumenge va ser ajusticiat a la foguera, després de donar a conèixer les seves últimes voluntats i anunciar que l'any que ve tornaria a venir a Agramunt si el poble el volia.

La mort del rei provocà l'aparició dels "Diables d'Agramunt" que ho van fer d'una manera molt espectacular

PARLAMENT DEL REI CARNESTOLTES

Proclamació de les solemnes LLEIS i lectura de les NORMES. Abans, però, un consell: Mascles i passarells us invito a saber i a conèixer la bellesa de la dona.

Una dona és com la terra, pareu compte: Als vint anys és Àfrica: molta duna, tendra i poc explotada.

Als trenta anys és com l'Índia: molt feto... a la cara, però calenta com l'all.

Als quaranta, com Amèrica.

Als cinquanta, com la Xina: molta cultura i massa canalla.

Als seixanta com Europa: tot un monument... ensorrat, és clar.

Als setanta, com la Sibèria: lluny de la roba.

Per tant, femelles, obreu en conseqüència.

I ara dit això, JO REI CARNESTOLTES, ciutadà honrat, en principi; senyor de tot el meu i part del vostre, rei de farrers i de manyans, únic i a perpetuïtat, ORDENO I MANO: Tot vilatà té el deure d'anar disfressat en tot moment i assistir a tots els actes.

Segon: Fer força xivarri. Canteu i balleu. Salut, gresca, marxa, trempera.

Tercer: Si es presenta el mal temps, cal prendre les mesures oportunes. Si plou, el Cos de Bombers calarà foc per tot arreu, per aprofitar l'aigua. Si hi ha boira, tots els borratxos que vagin a escampar la boira.

I ara amics meus, súbdits meus, aquesta nit és nostra. VISCA LA TREMPERA MATINERA!!

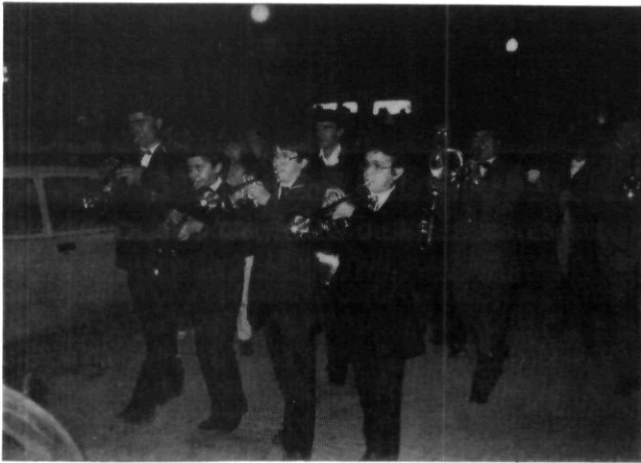
baixant de les teulades de les cases de la plaça del Mercat, on tenia lloc tota la cerimònia. El foc, el soroll i el fum van ser, per una estona, els protagonistes de la nit agrumuntina.

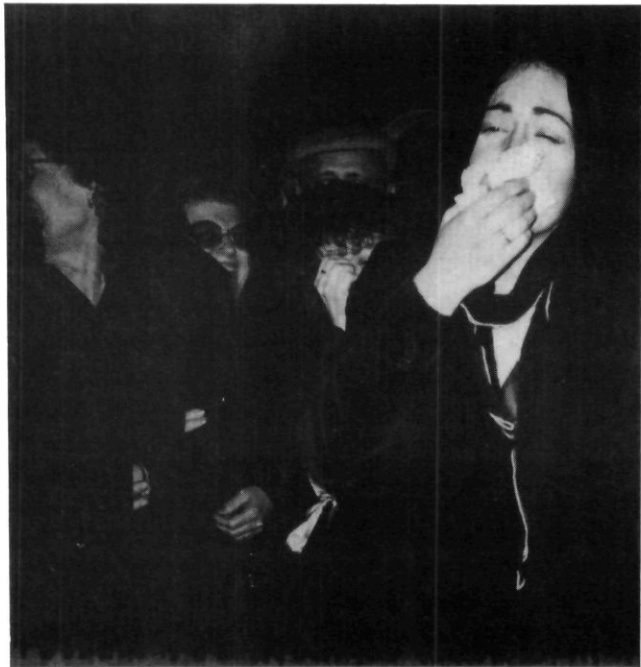
UNA CARROSSA MORTUÒRIA OBRIA EL SEGUICI

Des de la Casa de la Vila sortí la comitiva fúnebre que acompanyava les despulles del regi personatge. Una carrossa mortuòria obria el seguici. A continuació una banda de música i al darrera el poble amb gran mostres de dolor i amb la vestimenta apropiada, és a dir, de negre. A la plaça de M. Pons es donà per acomiadat el dol i acte seguit cap a la plaça del Mercadal a fer l'àpat fune-

rari que consistí en una sardinada de la costa. Malgrat la previsió dels organitzadors, es va fer curt de panets, ja que hi van assistir gran nombre d'agramuntins i comarcans, i també perquè alguns van abusar un xic a l'hora d'anar a recollir la seva ració. Acte seguit un ball al Casal, que va ser d'allò més concorregut.

ELS ESCOLARS TAMBÉ ES DISFRESSAREN

El dimarts, els protagonistes de la festa van ser els escolars i estudiants de la vila que, tots disfressats, van participar en una cercavila a partir de les onze del matí, tal com es ve fent des de fa uns anys. Gran quantitat també de disfresses que, durant gairebé tot el dia, van omplir els carrers de la vila. A la nit es cloïen els actes amb una altra sessió de ball al Casal.

Sens dubte va ser un encert el d'organitzar els diferents actes a partir d'una història, amb una sèrie de personatges que en alguns moments van fer les delícies del públic, que va ser present en tots els diferents episodis d'aquesta història. Enguany s'han vist les grans possi-

bilitats que té el Carnaval a Agramunt continuant en aquesta línia, en certa manera, a penes marcada en l'edició d'enguany.

Moltes han estat les persones que han fet possible la festa i en especial les següents entitats i grups: "Grup Escènic Agramuntí", Diables d'Agramunt, Escola Municipal de Música, Els Acrimont's, Grallers l'Espetec, Centres d'Ensenyament.

Josep Bertran

NOTA:

En el grup de jovent que en el Carnaval de 1928 o 1929 es disfressaren de personatges de "Manelic", la fotografia del qual era en el reportatge «El Carnaval d'Ahir...» que publicarem el mes passat, hi mancaven els noms de Josep Garriga i Miquel Escolà (Miquelet del Carreté) que són els dos homes que hi ha entre les dones.

Ara. **Badminton**

Per a totes les edats.

Senzill

Divertit

Competitiu

Agradable

Esport recomanat per a tota la vida

INDIVIDUAL (2 persones)

PARELLES (4 persones)

Turrone's, R.V.

CHOCOLATES **Viladís**

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

AGÈNCIA RENAULT

JERONI VALLS I SEGURA

Servei de Planxisteria i Grua

Ctra. Artesa-Tàrraga, Km. 12'800

Tel. 39 03 34

AGRAMUNT

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

Fontaneria Electricitat
Electrodomèstics

VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23

Guimerà, 13

AGRAMUNT

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Vídeo-Set

Estacions de
Servei a:
Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments

E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142

AGRAMUNT

Av. de J. Mestres, 21
Tel. 39 10 37
AGRAMUNT

SCOTLAND

MONSTERS IN LAKES?
MEN IN SKIRTS?
GHOSTS IN CASTLES?

LEYENDAS, HISTORIAS NEGRAS,
ELS PAIS DE LOS FANTASMAS Y
CASTILLOS. TODO ESTO Y MAS...

CONFERÈNCIA-COL·LOQUI, ACOM-
PANYADA DE DIAPOSITIVES (PERÒ
CAP DE FANTASMES) SOBRE EL
PAÍS DELS CELTES I VIKINGOS.

A CÀRREC DE MR. CHRIS BOSWELL.

DIA: 20 DE MARÇ (divendres).

HORA:

18 h. (nens, joves i gent que té por).

20 h. (adults amb curiositat intensa).

LLOC: CINEMA AVINGUDA SALA 4

PATROCINA:

ESCOLA ANGLO-FRANCESA.

ACTE GRATUÏT I OBERT A TOTHOM

Els lectors escriuen

Apresiasi Redacció de **Sió**:

Al darrer número de la revista lleigeixo unes ratlles molt decidides en defensa i admirat homenatge dels afeccionats que han escrit i escriuen sobre la història local d'Agramunt. S'hi citen cinc noms, que no vull comentar, entre altres coses perquè ja ho he fet en altres ocasions. Només he de dir que posar aquestes cinc persones en un mateix sac és una simplificació excessiva, puix que hi ha fortes diferències entre ells i unes circumstàncies molt particulars que els individualitzen. Així mateix, en trobo a faltar.

Constato un cop més que la defensa dels historiadors afeccionats és portada a terme per persones poc enteses en Història i bàsicament indiferents a aquestes temàtiques. Constato també que aquesta defensa es troba massa connectada amb rerafons familiars i motivacions personals. Constato, finalment, que la defensa s'exerceix en nom d'un localisme molt limitat.

Les dades ben valuoses aportades pels **amateurs** de la història local –i aquí ja no em refereixo estrictament als agramuntins, sinó als de totes les terres de ponent en general– resulta que, quan són porgades pels professionals, es manifesten, tot sovint, errònies, parcials, barrejades, escassament contrastades, ingènuament interpretades, confuses, mal recolzades i quasi sempre mal triades. De manera que a vegades les seves obres són un maremàgnun impaible. En surt una panoràmica històrica ben poc equilibrada. Això s'ha de dir. Que no sempre les vivències, la tradició i les bones intencions són garanties de correcta historiació.

Quan ja fa molts anys que s'ha passat per la Universitat, molts cauen en un calculat conformisme. Des de la meua imposada situació d'apàtrida botifler, puc declarar i declaro que els grans doctors i científics del nostre segle són fills de la Universitat, de la professionalització, del científisme ultrancer i de l'actitud crítica en nom de la millora dels coneixements, i no pas fills de les opinions.

Per cert. Lenin va ser un petit-burgès ressentit, un home obsessionat amb la idea de la venjança familiar, un polític oportunista, un intel·lectual excoent, un teòric perillosament dogmàtic, un sectari i una persona sense escrúpols àvida de poder. Molt perillós posar-lo com a exemple de res. I, per descomptat, el pare de la pàtria soviètica és un honor que mereix molt més un tal Stalin.

Q.D.G.L.V.V.M.A.

Josep M. PLANES

Es comunica que el proper dia 16 de maig tindrà lloc, a les 10 de la nit i al Restaurant «Kipps», el sopar de la desena trobada de les ex-alumnes del Col·legi de les Monges.

Agraïrem a totes les ex-alumnes que vulguin assistir-hi, que passin per la Caixa d'Estalvis de Catalunya, a partir del 15 de març, per recollir el seu tiquet, el preu del qual serà de 1.450 ptes.

La Comissió Organitzadora

Per 1 milió de pessetes, amb facilitats, venc una gran casa, corral i hort al poble de Les Puelles

Raó: Telèfon 390.118

Rellotgeria i Armeria

Josep Pla

Ofereix als seus clients i amics el seu nou establiment traslladat a la

Plaça de l'Om, 1

Tel. 39 03 06

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

Pregueu a Déu per l'ànima de

Maria Pla i Camps

que morí cristianament el dia 3 de febrer de 1987, a l'edat de 78 anys, havent rebut els Sants Sacraments.

A. C. S.

Els seus apenats: espòs, Josep Areny Montfort; filla, Palmira, Vda. de Pere Buireu; néts, besnéts; germanes, Carme i Ramona; cunyats, nebots, cosins i altres familiars, us demanen una oració per l'etern descans de la seva ànima.

La família agraeix l'ajuda i les mostres de condol rebudes de tothom.

AGRAMUNT, febrer de 1987

GRUPO CONSIST S.A.

SACS DE PAPER · BOSSES DE PLÀSTIC · TRANSPORTS

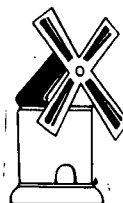
CTRA. TÀRREGA, s/n. ✉ CORREUS n.º 25

☎ (973) 39 02 00 (4 LÍNIES) ☎ CONSIST

AGRAMUNT · (LLEIDA) ESPANYA

FERRETERIA MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell, s/n. - Telèfon 39 04 58

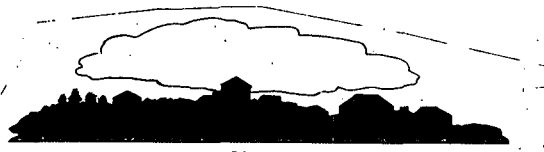

CORRETGES
RODAMENTS
CARGOLS
EXTINTORS
PINTURES

MÀNEGUES
E I N E S
MATERIAL
ELÈCTRIC
PLÀSTICS

AGRAMUNT - LLEIDA

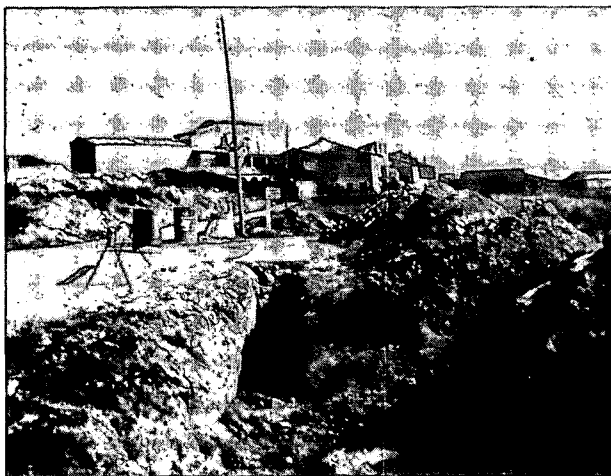
Noticiari de la Ribera del Sió

LES PUELLES

(Informa: Maria-Antonieta Boncompte)

OBRES.- Com ja us avançava el mes anterior, a primers de febrer es van començar les obres de la xarxa de clavegueres de la part sud del poble. Els primers dies fou necessari tallar la carretera que va cap a Coscó i desviar el trànsit per dins del poble.

ELECTRICITAT.- La companyia FECSA, canvia els antics pals de fusta de la línia que va des d'Agramunt a les Puelles, per uns altres de formigó.

ÒBIT.- El dia 3, ens va deixar la Sra. Maria Pla i Camps de 78 anys, filla del poble. Que en pau descansi.

MAFET D'AGRAMUNT

(Informa: Antonieta Figueres)

ARRANJAMENT.- El dia 9 de febrer, es va enrajolar l'església; s'hi va posar gres d'un color gris clar molt maco i es va posar la pila del baptisme a dalt de l'altar, en una vora. El dia 22, ja estava tot en ordre gràcies a moltes senyores que van anar a ajudar a fer neteja del temple.

TV3.- En el programa del dia 12 de Vostè Jutja, hi havia dues parelles del poble que van anar a veure aquest programa en directe i van tornar molt contents del tracte rebut, així com de l'experiència de veure-ho en directe.

TALLADA D'ARBRES.- És el que es va fer el dia 13, amb els que havia vora de la carretera, prop del pont del canal. Ara ha quedat tot el revolt ben net d'obstacles.

CASTELLNOU D'OSSÓ

(Informa: Rosa Sendrós)

- El dia 10 de febrer es va haver de tancar l'aigua que baixa per la segla del molí perquè contaminava l'aigua del poble.

- El dia 19 el nostre batlle, senyor Ramon Nadal, assistí a una reunió celebrada a Agramunt, on també hi havia els alcaldes d'Ossó, de Plans del Sió i d'Agramunt, per tractar de la problemàtica contaminació del riu Sió.

MONTGAI

(Informa: Concepció Ribalta i Solé)

Durant el gener es van acabar les obres a l'Església Parroquial, en què es va substituir el paviment de les naus laterals per pedra. Molta gent del poble va col·laborar, de forma desinteressada, en les tasques de treure la runa. També es van fer d'altres millores, com la compra d'una gran làmpara de ferro forjat, instal·lada damunt de l'Altar Major, ja que quedava una mica fosc. La làmpara, comprada a Saragossa, costa cent mil pessetes. Com que ocupa molt espai, la Mare de Déu de l'Assumpció, patrona del poble, quedava una mica amagada, i per aquest motiu es va canviar de lloc. Ara és molt més a prop de tothom, davant de l'Altar Major.

Per facilitar la qüestió, Mn. Ramon Arderiu, decidí que tothom que volgués col·laborar econòmicament, per pagar les despeses, ho fes mitjançant el compte corrent que hi ha obert a "la Caixa". Fins ara s'han recollit tres-centes mil pessetes, però sols la pedra ja costa dues-centes quaranta mil pessetes.

- El dia 18 de febrer, la neu va tornar a fer acte de presència a les nostres comarques, i com no al nostre poble, que durant unes hores va quedar força blanc, i en els llocs d'ombra s'hi va quedar durant una setmana.

El dia 1 de març se celebrà la festa de la matança del porc, en el seu quart any consecutiu, assolint tan èxit com en els altres anys.

CAMBRA OFICIAL DE COMERÇ I INDÚSTRIA DE TÀRREGA

El passat mes de febrer se celebrà, a la Cambra de Comerç, la reunió del Ple, presidida pel Sr. Josep Vall Be-naiges. És la primera reunió que celebra l'actual Corporació després de la seva elecció el passat desembre. El President informà als reunits de la seva assistència a la Reunió del Ple del Consell de Cambres de Catalunya i dels temes que s'hi tractaren, entre els que destacà per la seva importància, el projecte de la Generalitat d'acon-seguir posar en funcionament la via ferroviària d'ampli internacional, que ha d'enllaçar França amb el port de Barcelona.

També informà de la proposta aprovada pel Consell de sol·licitar es concedeixi als Presidents que han cessat amb motiu de les últimes eleccions i establint-ho ja com a norma pel successiu, la Medalla d'Or, com a reconei-xement de la seva dedicació a la Cambra. S'aprovà per unanimitat aquesta proposta així com de sol·licitar al Consell Superior de Cambres d'Espanya la concessió de la Medalla al Sr. Joan Castellà i Pujol, que ha presidit aquesta Cambra durant el període de 1982 a 1986.

Així mateix es va aprovar la constitució de les Comissions d'Ordenació del Territori, Comerç Interior, Comerç Exterior, Turisme i Indústria, que han d'estar amb contacte amb les de les restants Cambres de Catalunya.

S'informà també del contracte signat amb el Departament d'Indústria, per l'assessorament industrial i tecnolò-gic de les empreses de la demarcació de la nostra Cambra i pel que a partir d'ara es disposarà d'aquest servei per personal especialitzat.

El Sr. Josep Vall manifestà que continuarà amb el màxim interès les gestions portades a terme per l'anterior Corporació, encaminades a aconseguir la instal·lació del bastidor de tèlex a Tàrrrega, per poder disposar d'aquest servei a la nostra zona cameral i pel qual estan interessades bastants empreses, a més del propòsit d'instal·lar-ne també a la pròpia Cambra.

**AGROPECUÀRIA
DE GUISSONA
S. COOP. LTDA.**

Caixa Rural de Guissona

BUTSÈNIT

(Informa: Elena Planes)

ESPORTS.- Aquests darrers anys l'esport al nostre poble ha estat i és practicat amb freqüència pel jovent. Això, és clar, estimula els més petits a pujar ja en un ambient en el qual els esports ocupen un petit lloc en els seus afers. Un exemple el tenim en l'Ester Vilalta; va participar, juntament amb altres nens del poble, als crossos comarcals de Bellvís, Montgai i Bellcaire, i va quedar sempre classificada entre els deu primers (posició molt important si tenim en compte la gran quantitat de participants). Com a conseqüència podia presentar-se al Campionat Provincial de Lleida, aquest any a Balaguer, i al Campionat de Catalunya, a Salou; dissortadament, però, l'Ester en no tenir l'edat suficient per ser encara benjamí, no hi podrà anar. Com que aquest any no deu ser pas el darrer en celebrar-se aquest tipus de competicions, cal no amoïnar-s'hi i esperar el proper amb força impaciència i ganes de córrer.

NAIXEMENT.- Cal donar la benvinguda a un nou nat: la Laia Pedrós i Castany, filla de l'Antoneta i el Josep M^a de cal Collfred. Els desitgem moltes felicitats.

DEFUNCIÓ.- El dia 25 de gener va morir cristianament en Joan Novell i Duró de cal "Falip", a l'edat de 81 anys. Sembla ser que darrerament el seu estat era bastant greu. Als seus familiars els acompanyem en el sentiment.

SISTERÓ i PELAGALLS

(Informa: Gemma Marquilles i Tarruella)

S'han celebrat les habituals reunions anuals de tots els veïns de Sisteró i Pelagalls, per fer balanç del passat any i dels projectes d'aquest, entre els quals va sorgir el tema d'arreglar la carretera que va des de la cruïlla fins a Pelagalls, a més, el Raval de les Eres, també s'eixamplarà el pont del nostre riu Sió el que anirà molt millor perquè, actualment, dos vehicles alhora no hi passen. Això va semblar bé a tots els assistents.

Un diumenge d'Advent, els homes de Sisteró i de Pelagalls, després d'assistir a l'acte Litúrgic, varen anar al cementiri per plantar xiprers; ara hem d'esperar que s'hagafin. En aquest moment el cementiri té un aspecte molt més bo que abans, malgrat tot.

A Pelagalls varen plantar arbres a la plaça de l'església i a la pujada. A Sisteró es va fer la tradicional esporgada dels arbres de la plaça de les Moreres, el que ajudà així a fer un poble petit però bonic.

A Sisteró, concretament a la casa —encara en construcció— d'Adrià Marquilles, es va calar foc, amb una gran fumarada, malgrat tot, només hi varen haver danys materials i tot va quedar en un ensurt.

La col·laboració dels veïns fou decisiva i a l'arribada dels bombers ja estava gairebé extingit.

BELLVER D'OSSÓ

(Informa: Jordi Pedró i Balagueró)

ESTEM FENT OBRES: Durant la darrera quinzena de gener i tot el febrer s'han fet diferents obres a nivell local. Es va posar un gruix de més de mig pam a tota la superfície ballable de la "pista", lloc on es fa el ball per la festa major. Abans allí hi havia una bassa, que fou coberta i transformada en pista de ball a finals dels anys 60 i ara semblava que cedia una mica (molt poc). També s'ha pavimentat un troç del camí de les ròques que és una via addicional d'accés al poble. I en últim lloc s'està arreglant el cementiri, on s'hi està fent un passadís central i es vol fer un voladís d'uns 2 metres per davant dels nínxols, per tal d'evitar que aquests es malmetin com fins ara va succeint per culpa d'estar exposats a la intempèrie.

EL MEU ADÉU AL TON: El proppassat dia 15 de febrer, Nostre Senyor se'ns va endur cap al cel a n'Antoni Vall i Mitjavila, el Ton de Cal Corrales. De petits, quan sortíem al carrer, ens feia jugar; altres vegades l'empipàvem però s'ho agafava bé, érem canalla. De més gran, en sortir al carrer, trobava al Ton segut a les escales i sovint fèiem petar la xerrada, i me n'explicava moltes de coses. Parlàvem de futbol, del nostre Barça. Ell escoltava cada partit fins i tot l'últim diumenge de la seva vida, també ho va fer. De més gran, el Ton ha suposat per a mi un exemple de persona; t'animava a viure en veure que ell, amb més de 80 anys, encara agafava la bicicleta i se n'anava cap a la pleta.

Però quan li faltava poc per fer 89 anys, Nostre Senyor l'ha cridat. Era una gran persona i per això va tenir un adéu molt gran. Que al cel sia.

EL SIÓ (RIU), FA PUDOR: És una trista realitat, però aquest petit riu que dona nom a la revista i entitat a una subcomarca que s'aplega al seu entorn ja fa uns quants dies que ha perdut la fesomia de riu. Sembla una claveguera. Això recordo que ja fa un parell de mesos ho vaig comentar en aquestes mateixes planes, ara però com que la pudor ha arribat a moltes més pituitàries, sortosament es pensa prendre mesures. De moment ja se n'han fet ressò les autoritats locals de la ribera i també la premsa.

SOPAR DE CANTORS.- Els joves cantors de Bellver ens vam aplegar al costat d'una taula, a primers de gener, per celebrar amb goig la temporada passada, amb cants per diferents festes majors de la comarca.

Av. de J. Mestres, 21
Tel. 39 10 37
AGRAMUNT

El passat dia 2, els alumnes de francès de l'Escola Anglo-Francesa de Tàrraga, Agramunt i Cervera ens vàrem desplaçar a Lleida per assistir a la representació de l'obra "Salle Affaire" interpretada per Iand Moreau.

Era la història d'una dona que matava els seus amants després de dos dies amb ell i en buscava un altre per portar-lo a Venècia on assassinar-lo.

Tots els papers van ser exclusivament interpretats per ella amb la col·laboració del nombrós públic present.

Un cop finalitzada la representació vàrem anar a menjar a una croissanterie francesa per mirar d'introduir-nos en l'ambient francès.

Mª Teresa Gallart Huguet
Marta Torrescasana Omedes
alumnes del curs de Moyen.

Els lectors escriuen

L'escriptura i l'home

Sóc un noi de disset anys que des de fa un temps he descobert un món fascinant: la literatura.

Agafar un full en blanc, posar-lo a la màquina i veure com a poc a poc les lletres el van omplint d'aquells teus pensaments és una sensació inexplicable. Però a més d'aquest aspecte que jo considero "realitzador", de "retrobatment" personal, l'escriure té altres aspectes no menys importants. Per un costat et permet practicar la mecanografia, cosa força important avui en dia. D'altre et fa adonar que tothom pot ser "creador", "constructor" de quelcom i que, per tant, tu no ets menys que ningú. Així mateix et fa desenvolupar la imaginació, cosa que et pot ser molt útil en el futur, ja que et pot evitar possibles bloqueigs mentals. Cal tenir en compte que escriure és sovint més divertit que no pas veure TV o escoltar ràdio, **i molt menys allenador.**

Si a tot això hi afegim que escriure en CATALÀ és nacionalisme en potència i el primer pas per a la NORMALITZACIÓ correcta d'aquesta llengua nostra, ens adonem del per què és interessant (divertit/necessari) escriure.

Per tots aquests motius m'agradaria fer una crida a tothom perquè provés d'escriure -poesies, contes, diaris...- deixant de banda totes aquelles pors injustificades d'inferioritat, de no saber-ho fer. Proveu d'escriure allò que penseu, què sentiu, sense por; i us adonareu que TOTHOM és bo per fer "literatura".

Jo, de Montfalcó

Per a Agramunt i per a la Ribera
una LLIBRERIA

L'ESPIGA

PLAÇA DEL POU, 2 AGRAMUNT Tel. 39.04.25

Festes i festetes

És ben cert que les festes reflecteixen molt bé la realitat social del poble que les celebra. Per aquesta raó esdevé un contrasentit flagrant imposar-les per conveniències d'autoritats i d'altres grups de pressió. Perquè, sigui com sigui, les festes d'imposició no arrelen pas gaire i, a la fi, acaben morint-se a poc a poc, o desgenerant-se tant, que esdevenen completament desconegudes.

De la mateixa manera que per una banda vénen les imposicions de festes, (les quals, sovint, no fan vibrar la sensibilitat de cap fibra de qui es veu obligat a celebrar-les), per altra banda vénen les prohibicions de les que són, i han estat sempre, la concreció explícita de tants pobles, comarques, barris i ciutats.

En efecte, moltes festes ja han desaparegut definitivament, i de d'altres en resta l'estructura disfressada amb vestimenta oficial, mancada, per consegüent, de l'essència, del suc... característics de tota festa immaculada.

El Carnaval, pel seu sentit específic de festa de llibertat, en la qual és permès de fer una burlesca contradicció a tot allò que les normes socials estableixen, és una de les festes que, al llarg de la història, compta amb més prohibicions, imposades tant per l'Estat com per l'Església.

En uns fullets explicatius que per casualitat m'han caigut a les mans fa poc, llegeixo que les primeres prohibicions de les quals consta referència són d'uns bans dictats pel Consell de Cent els segles XIV i XV, en què es prohibeix, entre d'altres coses, "vestir los hòmens com a dones ne les dones com a hòmens". I d'aleshores ençà, tot un seguit de privacions imposades d'acord amb els interessos dels governants s'han anat produint, la darrera de les quals molta gent té ben present, encara.

Després de diversos anys d'absència, aquest, el rei Carnestoltes s'ha complagut a estar amb nosaltres. No cal dir que se l'ha rebut amb tots els honors i els braços oberts. I, a més, i això és molt important, s'ha tingut cura de fer del Carnaval allò que recomana el ball de benvinguda: ... "Tot està permès, tot es pot dir i fer, però amb compte i mesura, que res no perdura... i l'endemà la realitat és dura".

A. PONSA

(Mes de febrer de 1987)

NAIXEMENTS:

Ariadna González i Marsol	dia 1
Enric Figuera i Figuera	dia 6
Núria Baró i Castellà	dia 19
Irina Penella i Miralles	dia 18
Oriol Vicens i Bosch	dia 20

MATRIMONIS:

Lluís Garriga Quintilla i	
M ^a Montserrat Asensio Vallecillos	dia 14

DEFUNCIONS:

Maria Pla i Camps	78 anys	dia 3
Antoni Viñals i Castellà	77 anys	dia 7
Francesc Pujol i Viladrich	68 anys	dia 15
Engràcia Barbero i Juàrez	67 anys	dia 26

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES DE FEBRER

Dia 2	11'5 l/m. ²
Dia 10	1 l/m. ²
Dia 17	0'5 l/m. ²
Dia 18	7'5 l/m. ²
Dia 23	6'5 l/m. ²
TOTAL	27' l/m.²

Els litres recollits els dies 17 i 18 foren en forma de neu.

TEMPERATURES EXTREMES DEL MES DE FEBRER

Màxima del mes	19° dia 28
Mínima del mes	-5°, dies 19 i 20
Oscil·lació extrema mensual	24
Mitja de les màximes	10
Mitja de les mínimes	2'071
Mitja de les mitjanes	6'035
Mitja mensual a les 8 h.	3'25

L'Observador: Deudat Pont

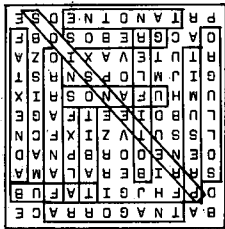
JEROGLÍFIC

Què els fan als reclutes?

R: "Novatades"

Solució per: P. R.

PAS AL REI

Començant per la síl·laba on assenyalava la fletxa i, fent el moviment del REI als escacs, trobareu un refrany català.

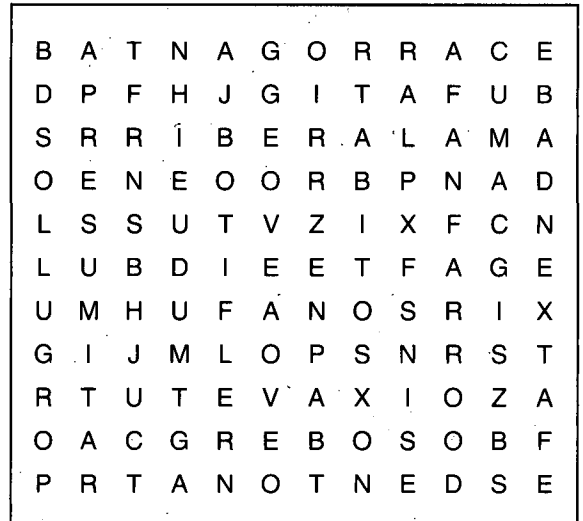
▼ La	en	en	més
més	pa	té	gas
qui	que	ci	ta.
ta,	u	és	èn
na	pas	ci	a

Solució: per P.R.

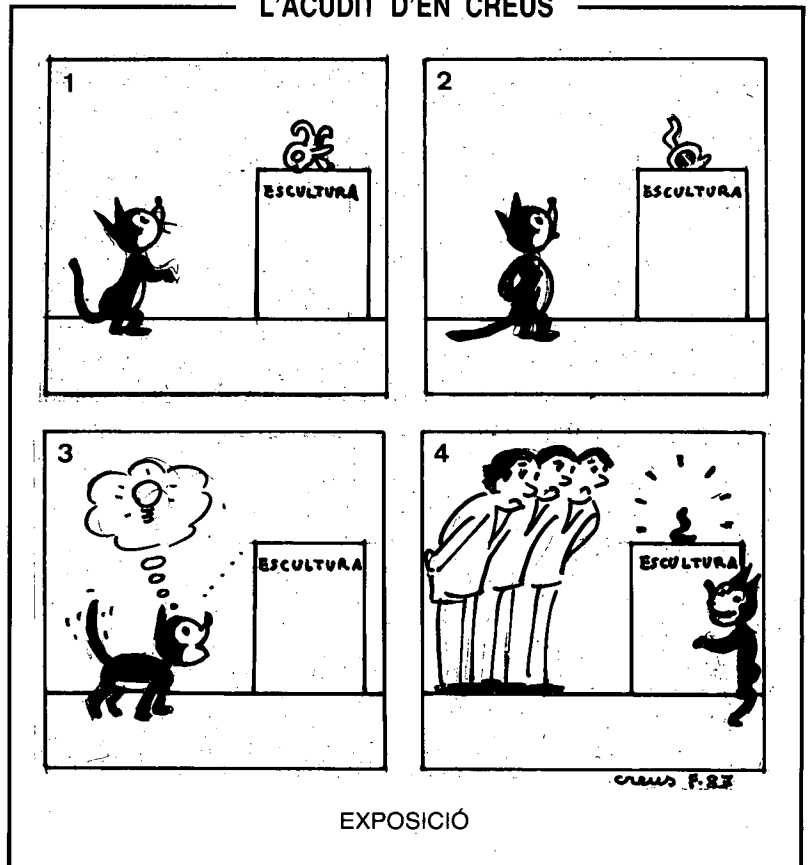
La paciència és una pasta, que qui més en té més en gasta.

SOPA DE LLETRES

En aquest embolic de lletres hi trobareu dotze noms sinònims del mot Vanitós que hi ha.

L'ACUDIT D'EN CREUS

EXPOSICIÓ

FUTBOL

Primera Regional - Grup cinquè

Resultats que el C.F. Agramunt ha assolit durant el passat mes de febrer:

Dia 1 C.F. AGRAMUNT 3 - C.F. SOLSONA 2

Dia 8 C.F. SOSES 5 - C.F. AGRAMUNT 1

Dia 15 C.F. AGRAMUNT 2 - C.E. ALFARRÀS 3

Dia 22 C.F. AGRAMUNT 0 - U.E. BORDETA 2

Dia 1 (març) U.E. GUISSONA 2 - C.F. AGRAMUNT 1

El dia 1 de febrer, corresponent a la 19ª jornada, l'Agramunt va guanyar el Solsona, després de veure's un gran partit per part dels dos equips. És de destacar l'alineació de Pedrol, juvenil, en el primer equip. Els gols de l'Agramunt els marcaren Torrelles (2) i Graells. L'Agramunt, després d'aquesta victòria era el novè en la classificació amb 20 punts i dos positius.

El diumenge següent, es va perdre al camp del Soses per un contundent 5-1. El resultat ho diu tot. Torrelles de penal, va aconseguir el gol de l'honor.

El diumenge 15 de febrer, el líder C.E. Alfarràs, va confirmar la seva bona posició, guanyant per 2-3. El partit fou molt emotiu per la marxa del marcador, en què l'Alfarràs s'avançà amb 0-1; Carles Escolà i Torrelles van capgirar el marcador amb 2-1 a favor de l'Agramunt i, a la fi, l'Alfarràs posà el definitiu 2-3 al marcador.

La següent jornada, l'Agramunt tornà a jugar a casa vers la Bordeta; perd el partit per 0-2, i per primera vegada es posa amb 2 negatius.

El dia 1 de març, es jugà el partit amb la U.E. Guissona corresponent al dia 25 de gener i que fou ajornat a causa de la neu; s'aprofità aquesta data, per jugar el partit, ja que era jornada de descans. El resultat fou de 2-1 a favor del Guissona.

La taula de golejadors de l'Agramunt és la següent: Torrelles i Carles Escolà 9 gols, Marín 6, Caballer 5, Sergio 3, Graells 2 i Palomino 1 gol.

Després del partit amb el Guissona, l'Agramunt és el 14è a la classificació; té 20 punts i dos negatius, 36 gols a favor i 44 en contra.

G. Gatell

BÀSQUET

Resultats corresponents al mes de febrer del campionat provincial de bàsquet:

Dia 1 C.B. AGRAMUNT 51 - ARCA ALMACELLES 56

Dia 8 C.B. PARDINYES 72 - C.B. AGRAMUNT 35

Dia 14 C.B. AGRAMUNT 44 - C.B. VALLFOGONA 63

El partit jugat al polisportiu municipal enfront l'Almacelles, fou un robatori per part de l'àrbitre. L'equip local es posà per davant amb 5 punts, i acte seguit l'àrbitre pità 38 personals a l'Agramunt, eliminant 6 jugadors; a l'Almacelles només n'hi van pitar 15. Sense comentaris. Els millors anotadors locals foren: Hermenegild Farreny 15 punts i Andreu Castillo 10 punts.

El Pardinyes va vèncer clarament l'Agramunt per 72-35. Superioritat clara i total del Pardinyes. Els millors anotadors de l'Agramunt foren: Jordi Castro 11 punts i Joan-Ramon Solé 8 punts.

Al proper partit s'assolí una altra derrota enfront el Vallfogona, amb el resultat ja esmentat de 44-63. Els millors anotadors locals van ser: Andreu Castillo 13 punts i H. Farreny 10.

HANDBOL

LLIGA CADET MASCULÍ

Resultats:

(8-2-87) C.H. Agramunt 23 - Bellpuig 9

(15-2-87) C.N. Tàrrega 19 - C.H. Agramunt 18

(22-2-87) C.H. Agramunt 20 - I.N.E.F. 12

Golejadors: Torres 89, Manel 59, Ruben 23, Narcís 15, Gros 12, Bernaus 7, Toni 6, Sergi 6, Canosa 5, Gil 4, i Peralta 1.

Classificació: Sícoris Club 26, C.H. Agramunt 20, Artesa Segre 19, Episcopal 15, Alcarràs 11, Tàrrega 11, Bellpuig 6, I.N.E.F. 0.

Ha finalitzat la Lliga i l'Agramunt ha aconseguit el segon lloc de la Classificació general, la qual cosa li dóna opció a disputar un subsector del Campionat de Catalunya de Clubs.

LLIGA SÈNIOR MASCULINA

Resultats:

(8-2-87) C.H. Agramunt 23 - Bellpuig 15

(15-2-87) C.N. Tàrrega 18 - C.H. Agramunt 19

(22-2-87) C.H. Agramunt 16 - I.N.E.F. 13

Golejadors: Roman 81, Tomàs 70, Fernández 40, Enric 26, Nico 20, Paco 20, Viladrich 16, Tòrra 7, A. Figuera 5 i Pèpè 5.

Classificació: I.N.E.F. 26, Episcopal 23, Agramunt 16, Tàrrega 16, Bellpuig 12, Sícoris 8, Artesa 5, Alcarràs 0.

Excel·lent segona volta de l'equip Sènior, que solament ha perdut un encontre, i de trobar-se segon d'últim, s'ha col·locat en tercer lloc, la qual cosa li dóna opció a disputar el play-off pel títol amb els quatre primers i que s'inicia el dia 1 de març.

Cal fer esment d'un article de la revista NOVA TÀRREGA, en el qual es deia que la victòria aconseguida en el terreny del Tàrrega era immerescuda i que l'equip va jugar molt dur, així mateix que el tercer de la lliga havia estat el C.N. Tàrrega. Sobre el primer cal dir que el senyor que va escriure la crònica sap molt poc d'handbol ja que no és un joc com el bàsquet en què hi ha menys contacte personal, en handbol el contacte és continu i és normal defensar fort sense violència, el que realment passa és que els senyors de Tàrrega no saben perdre. Sobre el segon, cal demanar una rectificació ja que el tercer classificat és l'Agramunt i amb tots els mereixements, ja que ha estat l'únic equip que ha aconseguit guanyar al fins ara imbatible I.N.E.F., i finalment diré que els senyors de Tàrrega han demostrat una falta d'esportivitat notòria en retirar-se de la Competició i no participar en el play-off final; potser valdria més que no critiquessin tant els altres i realment mirassin de fer funcionar el seu equip, ja que aquestes retirades a mitja competició són realment una vergonya per l'equip que ho fa, i això va en detriment de l'handbol.

Jordi Martí

L'Ajuntament informa

COMISSIÓ DE GOVERN

Resum dels acords presos en les reunions celebrades durant el passat mes de febrer:

Dia 3.- Assumptes de tràmit com concessió de canvis de titularitat a diverses activitats i concessió d'autoritzacions per a la instal·lació de cavallets i altres equips d'esbarjo infantil.

– Aprovació de la Certificació n.º 1 de les obres d'Habilitació de la planta 1ª de la Casa Mas-Vell, per al Casal d'Avis, a favor del contractista Sr. Magí Melgosa Peralba, per un import de 3.013.662 pessetes.

– Traslladar l'escrit del Premi Escolar Planeta als Directors dels Col·legis de la localitat, per si tenen a bé facilitar les adreces dels alumnes de 8 a 17 anys que sol·liciten.

– Concedir autorització al Comitè Organitzador de la Fira de Sant Josep de Mollerussa, per dur a terme una campanya de publicitat a la vila.

– Ateses les peticions rebudes dels veïns de la Ctra. de Balaguer al respecte de l'estat en què es troba l'enllumenat d'aquell vial, s'acorda deixar l'assumpte sobre la taula fins que per part dels Serveis Tècnics municipals no es realitzi un estudi adient per a la solució de dit problema.

– S'acordà també l'adquisició d'una platina model TEC-V-343, per la quantitat de 32.000 ptes., per a instal·lar-la en l'equip de so de la Sala de Plens de l'Ajuntament.

DIA 3.- S'acordà concedir autorització per la realització de les obres consistents en la construcció d'una claveguera en el poble agregat de Les Puelles, al costat de la carretera de Coscó i en un carrer del poble, posant-hi un total de sis pous de registre; les obres, segons pressupost i full de característiques, ascendeixen a un import de 537.800 pessetes.

– Vista la instància de la Direcció Provincial de Lleida de la Companyia Telefònica, en petició de llicència municipal per realitzar diferents treballs en la localitat i atès l'informe emès pel Tècnic Municipal, s'acordà sol·licitar a dita Companyia que justifiqui la necessitat de la col·locació d'un post en l'Avda. de Jaume Mestres, així com també que es grafiïn amb colors en els plànols la localització exacta de les obres a realitzar.

– Fou examinada i també aprovada la Certificació n.º 2 de les obres d'Habilitació de la planta 1ª de la Casa Mas-Vell per a Casal d'Avis, en favor del contractista Sr. Magí Melgosa, per un import de 3.555.382 pessetes.

– Igualment fou aprovada la Certificació n.º 2 de les obres d'infraestructura Raval de Puigverd, des de la Costa dels Dipòsits fins al L.S.U., en favor de l'empresari Sr. Ramon Rodríguez, per un import d'1.031.406 pessetes.

– Vist l'escrit rebut de l'Excma. Diputació de Lleida relatiu a l'inici dels treballs d'implantació dels equips informàtics en l'Ajuntament, la Comissió de Govern acordà sol·licitar a l'equip assessor en temes d'informàtica que emeti informe en el sentit de si és convenient per l'Ajuntament d'Agramunt el proposat per l'esmentat Organisme provincial.

En la fotografia podem veure els empleats de l'Ajuntament, que també volgueren sumar-se a la celebració del Carnaval.

– Atès que s'han complimentat els tràmits previstos en el Reglament de Contractació de les Corporacions Locals, essent favorables els informes i no havent-se rebut reclamacions, s'acorda el retorn al contractista Sr. Jaume Balagueró i Pérez de la garantia definitiva de 144.781 pessetes que, com a fiança, havia estat dipositada per les obres de xarxa de clavegueres al poble agregat de les Puelles.

– Fou igualment aprovat el pagament de la quantitat de 35.000 ptes. a l'agregat de Mafet, com a subvenció rebuda de la Diputació Provincial per l'orquestra contractada per la Festa Major de 1986.

REUNIÓ

El passat dia 19 de febrer s'aplegaren a la Sala d'actes de l'Ajuntament, junt amb el nostre Batlle, els Alcaldes dels municipis de Plans del Sió, Ossó de Sió, Puigverd d'Agramunt i els Alcaldes dels pobles de Sisteró, Bellver, Montfalcó i Castellnou, per comentar i examinar la greu problemàtica creada per la manca d'aigua del proveïment de les poblacions, així com també per l'elevat grau de contaminació detectat en el riu Sió.

Fou amplament debatuda la problemàtica de l'escassetat del líquid tan preuat, arribant a la conclusió que s'imposa la urgència d'aconseguir altres fonts de proveïment per garantir la cobertura de les necessitats mínimes que calen i que permetin la pervivència del veïnat afectat.

Capítol a part fou el que es refereix a la contaminació del riu Sió. La brutícia que pel mateix discorre impedeix l'aireació de les aigües, formant el llot acumulat una crosta a la llera del riu que dificulta les filtracions a capes més profundes, el que impossibilita la depuració de les aigües, havent-se comprovat que les captacions d'aigua per a l'abastiment de les poblacions de la Ribera s'estan quedant seques i a més totalment contaminades com ho demostren les anàlisis realitzades.

Tot plegat és demana l'acceleració de les obres previstes en els projectes del Pla de Sanejament de la zona 12, per tal que la Depuradora de Cervera s'acabi ràpidament i s'avanci en la construcció de la de Guissona car, es creu, que les mateixes aportarien una solució parcial del problema.

Els Alcaldes reunits acorden exigir una actuació urgent en aquest tema i en aquest sentit decideixen enviar còpia dels acords presos al Conseller de Governació, al Conseller d'Obres Hidràuliques, al Director General d'Obres Hidràuliques i al Delegat del Govern de la Generalitat de Lleida, per al seu coneixement i actuació procedent.

LLICÈNCIES D'OBRES

20-1-87

Agustí Corrales i Fontova, per edificar dues vivendes unifamiliars. Parcel·les n.ºs 2 i 3 de l'Eixample del Sió.

Ramon Torres i Massana, i Josefina Amigó i Puig, addició de dues plantes per vivendes en edifici entre mitgeres. C. del Canal.

NÍNXOLS CEMENTIRI MUNICIPAL

Josepa Marquilles i Balltandre, adquisició del nínxol n.º 38 de la Galeria Ntra. Sra. del Carme.

Josepa Marquilles i Balltandre, adquisició nínxol n.º 39 de la Galeria de Santa Cecília.

ALTRES LLICÈNCIES

Josep Martínez i Colomer, per instal·lar un Babi, Tren Bruixa i Castell.

FACTURES APROVADES

	Pessetes
J. Villalta, pintar menjador Escoles	80.584
C.A.M.P.S.A. gas-oil per les Escoles	300.960
P. Riera, material enllumenat	6.200
Foment Mercat, quota mes gener	5.000
E.S.A. gas-oil calefacció	17.420
E.S.A. combustible v. escombraries	11.319
M. Rovira, reparació Piscines	1.008
Ferret. Molinet, material bombers i escorxadors ..	3.839
M. Rovira, reparació remolc	9.744

La Admón. Práctica, subscripció 87	8.700
Editorial Aranzadi, subscripció 87	30.422
Diputació Prov. subscripció B.O.P.	6.494
L'Espiga, material oficina	22.808
Cristal. Agramunt, col·locar vidres Ajuntament..	2.408
R. Puigpinós, reparacions Col·legi	13.585
R. Puigpinós, reparacions Col·legi Montclar ...	9.105
R. Puigpinós, reparacions Escoles	4.928
R. Puigpinós, reparacions Camp Futbol	38.775
R. Puigpinós, reparacions Casal	7.952
J. M ^a Fernández, repar. Polisportiu	1.792
A. Zurita, reixes Bar Piscines	41.798
R. Puigpinós, mat. i repar. Piscines	3.416
P. Boncompte, sal	4.897
Ferret. Molinet, material enllumenat	15.831
Ferret. Molinet, material brigada	2.449
Ferret. Molinet, material brigada	15.659
Elrad Española, estufes dipòsits	16.364
F. X. Santamaria, material bombers	7.245
Ferret. Molinet, mat. repar. Camp Esports	3.613
E.S.A. combustible tractor	1.664
E.S.A. combustible v. escombraries	25.332
I.P.S.S.A. xapes per l'arbre Nadal	9.195
Morell, material carrosses Reis	32.396
J. Areny, material Reis	504
Ferret. Molinet, mat. carrosses Reis	24.860
Farmàcia Esteve, material Reis	1.390
A. Zurita, material carrosses Reis	5.130
Vulcan. Ibarz, repar. vehicle escombrar.	110.763
J. M ^a Fernández, repar. xarxa aigües	14.599
Ferret. Molinet, material repar. aigües	4.218
J. Jovell, material rep. xarxa aigües	1.596
A. Zurita, barana per transform. telèfon	11.469
Pret. Cuñat, material obres	9.184
Diputació Prov. anunci BOP	2.799

El dimarts de Carnaval, els escolars sortiren amb les seves disfresses, realitzant una cercavila pels carrers de la vila. La concentració va tenir lloc a la plaça de l'Església on –tal com es pot veure a la fotografia–, es congregà gran quantitat de gent.

Som a Riella

EL LLIBRE DELS FORATS

Al voltant de mitja nit, l'Utza sortí del seu cau i, com sempre, va recórrer els carrers i les places de la petita i immortal ciutat de Go. Hi va trobar coses abundoses i bones a les galledes de les escombraries, però l'Utza no se'n va voler aprofitar gaire. Més que gana, aquell home baixet, rabassut i pelut tenia desig, o sigui que era atret per alguna cosa que no sabia ben bé què era. Menat per ell, l'Utza es posà a xiular d'una manera refilada i aguda, de tal manera que les finestres i els balcons de la petita i immortal ciutat de Go aviat van ser traspassats. Mentre caminava cap al tossal, l'Utza, més que caminar, es deixava portar per una força que, de fet, procedia de fora d'ell. Un cop dintre el temple enrunat, s'assegué a terra de l'àbsida i va beure dos petricons de vi. Un darrera l'altre, sense parar. Una mica més enllà de mitja nit, una claror blavosa entrà pel rossetó sense vidres, de la façana principal.

Era una nit de vent que, si bé no era molt fort, brunzia per entremig dels trossos de la volta del sotre. L'Utza escoltava el vent com si es tractés d'un llenguatge entenedor, i, de tant en tant, somreia. Potser perquè no sabia ben bé del què es tractava: si d'un vent veritable o de la remor que els xiquets i les xiquetes de la petita i immortal ciutat de Go feien a mesura que entraven pel portal enrunat del temple, i que es convertia en una mena de massa coral que entonava el nom antic i misteriós de l'Utza. Aquell jovent es movia com si entrés en un recinte màgic. Les mesures del temps i de l'espai semblaven haver-se fos en una sola dins la qual tot restava recollit i comunicat. A mida que aquella colla de minyons avançava, la seva veu es tornava més dòcil. Quan arribaren a l'àbsida, deixà de sentir-se. L'Utza els va rebre d'empeus i en silenci fins que tothom va ser

assegut. Aleshores els parlà.

– No s'ha fet la nit per al somni, sinó el somni per a les persones, perquè així ningú no pugui saber mai si la realitat és la vida o si és el somni...

L'Utza s'assegué enfront d'aquells nois i d'aquelles noies de la petita i immortal ciutat de Go i, amb una veu més segura que mai, seguí parlant-los-hi.

– Una vegada, en aquesta petita i immortal ciutat de Go, visqué un home que va escriure un llibre molt original. Es titulava "L'Euu o el llibre dels forats". El seu autor, que es deia Brox, morí pobre, però els seus hereus van fer una fortuna amb aquest llibre. L'originalitat d'aquesta obra consistia a no tenir cap lletra impresa, sinó forats. Uns eren grossos, els altres eren petits i els que abundaven més eren mitjans. La lectura del llibre s'havia de fer mirant ben fort un forat. Aleshores la mirada entrava cap endins seu i el llegidor feia cap a una aventura molt graciosa, de tal manera que el llibre contenia tantes aventures com forats. Una de les aventures més divertides era aquella que explicava com l'Inna, una noieta molt maca, per comptes de tenir cos de carn i ossos tenia un cos fet d'olors, una olor per cada estació de l'any. Quan li arribà l'edat de casar-se, els seus pares no van pas saber com fer-ho, fins que van conèixer l'Onn, un jove que no tenia cap, ni tronc, ni extremitats, sinó que només disposava de nas. Per això es va enamorar de l'Inna. I van ser molt feliços...

Quan l'Utza arribà al seu cau es va fer un bon tip de riure perquè no sabia si allò que havia explicat de l'Inna i d'en l'Onn era veritat o bé ho havia somiat.

Guillem Viladot